75STE JAARGANG No. 9032 MAANDAG 24 MEI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Bliksem-reis van Eden naar Londen

Gaat Engeland toch meedoen aan verdedigingsplan voor Z.O.-Azië?

Londen. — Minister Eden is dit weekeinde plotseling naar Engeland gereisd en conferecrde onmiddellijk met minister-president Churchill over de dreigende militaire toestand rond Hanoi, de spanning tussen de Verenigde Staten en Engeland ten aanzien van Oost-Azië en de geringe vorderingen te Genève gemaakt. Tevoren had Eden in Parijs overleg gepleegd met Laniel en andere vooraanstaande Franse ministers, alsmede met de vertegenwoordiger van India bij de Ver. Naties Krisjna Menon.

In welingelichte kringen in Londen wordt verklaard, dat minister Eden er Zondag bij zijn onderhoud met minister-president Churchill op heeft aangedrongen, dat hij nog enige tijd krijgt om te trachten te Genève een vergelijk tot stand te brengen ten aanzien van Indo-China. Als Engeland de zaak in Genève eenmaal als hopeloos beschouwt, zo zeide men van welingelichte zijde, zal het ongetwijfeld bereid zijn mede te doen aan een collectieve verdediging van Zuid-Oost-Azië.

Eden zal vandaag naar Genève terugkeren.

SCHRIJVER VAN „DR. MABUSE" OVERLEDEN

Norbert Jacques, schrijver van griezelromans, is op 76-jarige leeftijd in Koblenz overleden. Jacques was Luxemburger van geboorte. Zijn grootste succes was „Dr. Mabuse, de speler", dat ook als film in de twintiger jaren grote opgang maakte. Sedert het eind van de tweede wereldoorlog woonde Jacques in Hamburg.

Auto in brand
Verkeer Noord-Zuid in Nederland gestremd

's-Gravenhage. — Nederland heeft wel geen overlast als met de schipbrug tussen Punda en Otrabanda, maar als, zoals vannacht is gebeurd, een vrachtauto met propaangas op de Maasbrug te Dordrecht, de grote wegverbinding tussen Noord en Zuid, omslaat en in brand vliegt, is Holland toch waarlijk in last.

Om zeven uur (Ned. Tijd) was vanmorgen de brand nog niet geblust. Alle verkeer over de brug is gestremd en het verkeer Noord-Zuid v.v. moet een omweg maken over 's-Hertogenbosch.

Als in de loop van de ochtend de brand is geblust zal Waterstaat de toestand van het wegdek moeten onderzoeken.

Men spreekt reeds van een stremming van het verkeer van twee dagen.

Jagan werd bevoorrecht
Savage schorst directeur van gevangenis

Georgetown. — Naar van officiële zijde te Georgetown is medegedeeld heeft gouverneur Sir Alfred Savage van Brits-Guyana, na langdurig overleg met de Britse regering op 18 Mei besloten de directeur van de gevangenis Samuel Baker en diens plaatsvervanger te schorsen, nadat een onderzoek had uitgewezen, dat deze autoriteiten een voorkeursbehandeling gaven aan oud-premier Jagan en de talrijke PPP-leden, die in de gevangenis gedetineerd zijn.

Zo zou mevrouw Jagan haar echtgenoot vaker hebben kunnen bezoeken dan het reglement toestond, terwijl ook andere overtredingen van het reglement door de vingers zouden zijn gezien.

Voorts zouden de gevangenisfunctionarissen in geregeld contact hebben gestaan met PPP-leiders.

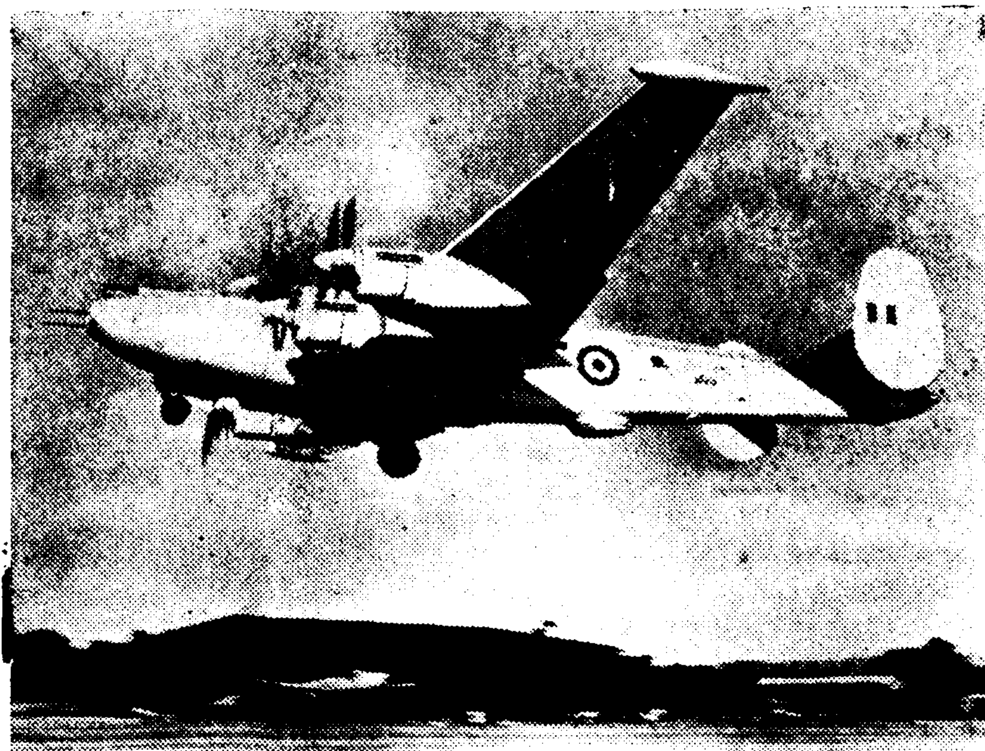
Volgens welingelichte kringen is het schandaal aan het licht gekomen door anonieme brieven aan de gouverneur.

Dure voetballer!

Amsterdam. — Milano, de sterke club uit de Italiaanse competitie, waarin ook Gunnar Nordahl uitkomt, heeft de 28-jarige linksbuiten van Uruguay, Juan Alberto Schiaffino gekocht. Schiaffino, die door twee jaar aan Milano verbonden zal zijn, ontvangt zelf Nf 250.000, zijn club Penarol (Montevideo) een half millioen gulden. Milano heeft dus driekwart millioen gulden (Nederlands) moeten neertellen om op deze speler beslag te kunnen leggen, een ongekend record in de geschiedenis van het professionalvoetbal. Men hoopt, dat **Schiaffino genaturaliseerd kan worden.**

Turijn. — Te Turijn zal op 29 Mei een internationaal medisch congres worden gehouden, waaraan ruim duizend artsen, onder wie zeven Russen, deelnemen. Tezelfdertijd wordt er te Turijn een medische tentoonstelling gehouden. De universiteit van deze stad zal zeven artsen een ere-doctoraat verlenen.

Oostenrijk kan nog geen televisie betalen, maar desondanks zijn er enkele Oostenrijkers, die een ontvanger hebben gekocht. Om (gratis) naar Zwitserland te kijken.



De nieuwste Britse lange afstand onderzeeboot-jager, de Avro-Shacle-ton-Mark III. Hier ziet men het vliegtuig tijdens een proefvlucht. Het zal bestemd worden ter ondersteuning van het Britse „Coastal-Command" en de Zuid-Afrikaanse luchtmacht. De machine is reeds in productie.

Amerikaanse luchtbasis in Bolivia?
Stout voorstel van Boliviaanse attaché

New York. — Brigade commandant Antonio Selem; attaché voor land- en luchtmacht van Bolivia te Washington, heeft op een persconferentie medegedeeld, dat de Verenigde Staten een basis voor hun luchtmacht in Bolivia zouden kunnen vestigen om iedere Zuid-Amerikaanse staat, die door communisme zou worden geinfiltreerd of daarmede zou worden bedreigd te hulp te kunnen snellen.

Deze verklaring was een reactie op het bericht, dat Guatemala onlangs een scheepslading wapens uit Polen had ontvangen — aldus de attaché van Bolivia.

Bolivia zou een basis verschaffen in „het belangrijkste deel van Zuid-Amerika", zodat de luchtvloot in korte tijd elke plaats in de omtrek zou kunnen bereiken.

De buurlanden van Bolivia zijn — zoals een blik op de kaart leert — Peru, Chili, Brazilië, Paraguay en Argentinië.

De Boliviaanse minister van defensie en zijn collega van buitenlandse zaken hebben een communiqué uitgegeven, waarin zij de verklaring van de Boliviaanse attaché voor de luchtmacht te Washington hebben afgekeurd.

Uit Stockholm wordt gemeld, dat de eigenaars van het vaartuig, dat de wapens naar Guatemala heeft vervoerd, Zweedse reders, het schip hebben teruggeroepen.

Volgens de reders hadden de Britse charteragenten van het schip zich niet aan de charterbepalingen gehouden. Wapens behoorden namelijk tot de goederen, die niet vervoerd mochten worden volgens deze bepalingen.

Heinekens bier in Venezuela een populaire drank

Caracas. — Op een persconferentie welke verleden week gehouden werd ter gelegenheid van de aanwezigheid van Mr. J.M. Honig, Directeur van de Heinekens brouwerij in Amsterdam, vertelde Dr. Cristobal Mendoza, President van Heineken de Venezuela, aan krantenmensen dat de verkoop van Heinekens Bier gedurende de maand April bijna 100% meer bedroeg dan de maximale cijfers van de vorige maand.

Dr. Mendoza voegde er aan toe dat de capaciteit van de brouwerij jaarlijks 15 millioen liters bedraagt en dat als de Venezolanen zo doorgaan, de brouwerij tot de maximale capaciteit zal produceren.

Dr. Mendoza verzekerde dat de populariteit van het bier sinds het filiaal hier korte tijd geleden geopend is, te danken is aan de prima kwaliteit van het bier. Hollandse brouwers zijn er hier in geslaagd een bier te brouwen dat identiek is aan het brouwsel dat in Holland gemaakt wordt.

Behalve Heinekens bier maakt de firma ook „La Criolla" bier. Dit bier wordt ook door Hollandse brouwers gebrouwen.

Familie Montesi gaat filmen

Advocaten trekken zich terug

Rome. — Drie advocaten van de familie Montesi, Mario Pittaluga, Renzo Rossano en Giuseppe Schiro, hebben gezegd niet langer als raadslieden van de familie in het proces-Montesi te willen optreden, omdat de vader, zuster en broer van de overleden jonge vrouw besloten deel te nemen aan een film, waarin de geheimzinnige dood van Wilma Montesi op het doek wordt gebracht. Dit besluit zou in strijd zijn met de „angstvallige reserve, die dit tragische geval vereist" en die de advocaten steeds in acht hebben genomen, aldus de drie juristen.

De benoeming van Kard. Constantini tot Kanselier van de Heilige Roomse Kerk

Vaticaanstad. — Zoals de „Amigoe" Zaterdag jl. berichtte, heeft Z.H. de Paus kardinaal Constantini tot kanselier van de Heilige Roomse Kerk benoemd. Deze benoeming heeft enige verrassing gewekt, aangezien in de afgelopen vijftien jaren vele opengevallen plaatsen niet opnieuw waren bezet, waaruit men had opgemaakt, dat de Heilige Vader plannen had voor hervorming van het centraal bestuur van de Katholieke Kerk teneinde dit te vereenvoudigen.

De kanselier houdt toezicht op het uitgeven van Pauselijke bullen voor het instellen van nieuwe diocesen en kapittels. De functie van Kamerheer van de Heilige Roomse Kerk, op een na de hoogste in het Vaticaan, is nog steeds vacant. De Kamerheer neemt het bestuur over bij het overlijden van een Paus en is belast met het bijeenroepen van de Conclave voor de verkiezing van een nieuwe Paus.

Paus zal deelnemen aan T.V.-uitzending

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus zal op Eerste Pinksterdag deelnemen aan een televisie-uitzending, welke door de Britse televisie-organisatie zal worden verzorgd en door andere Europese organisaties worden doorgezonden.

Aan het einde van de uitzending, die een uur zal duren, zal de Paus zijn zegen geven van zijn werkkamer uit.

Debacle voor Engels voetbal
Hongarijë sloeg Engeland met 7-1!

Buda-Pest. — De revanche voetbalwedstrijd tussen Hongarije en Engeland is op een zeer grote teleurstelling voor de Engelsen uitgelopen. Zij verloren namelijk de wedstrijd te Buda-Pest met 7—1, na bij de rust reeds een achterstand van 3—0 te hebben gehad.

Toen de Engelsen het vorige jaar in het Wembley-stadion te Londen tegen Hongarije verloren was dat reeds aanleiding tot lange beschouwingen in de Engelse sportpers over de inzinking die het Engelse voetbal doormaakte. Thans zal de stemming wel helemaal in mineur zijn!

Le Havre. — De pianist Robert Seroil uit Le Havre heeft het wereldrecord langdurig pianospelen met 400 uur op zijn naam gebracht. Zijn Duitse rivaal Arntz had kort geleden 365 uur achtereen een piano bespeeld.

Verwarring en onzekerheid

Al wat er op dit ogenblik in het Westelijke kamp bestaat aan verwarring en onzekerheid, dankt zijn ontstaan aan de beide keerzijden van wat in wezen een en hetzelfde probleem is. De vrije landen wensen niet op lichtvaardige gronden over te gaan tot een militair optreden in Indo-China, dat de mogelijkheden van een derde wereldoorlog in zich bergt. Anderzijds wensen zij geen vrede tot elke prijs. Op de conferentie te Genève moet tenslotte blijken, of de prijs, die de communistische tegenpartij verlangt, door de grote Drie en de met hen verbonden mogendheden kan worden opgebracht. Premier Churchill van Engeland heeft gisteren in het Lagerhuis nogmaals bevestigd, dat zijn land geen verplichtingen zal aangaan met betrekking tot een systeem van collectieve verdediging in Zuid-Oost Azië en het Westelijk deel van de Stille Oceaan, voordat de resultaten van de Geneefse conferentie duidelijk zijn. Dat betekent geenszins, dat Engeland de gevaren niet inziet die schuilen in een communistisch opdringen in dat gebied. Het behoeft zelfs niet te betekenen, dat Engeland tot de laatste dag van de conferentie zal wachten, voor het zich nader verstaat met de initiatiefnemers, van dat collectieve defensiesysteem. Churchill en Eden willen eens en voor altijd vaststellen, wat de bedoelingen zijn van communistisch China. Geven Mao Tse Toeng en Tsjoe En Lai hun volledige steun aan elke levensvatbare poging van hun satellieten om de communistische invloed steeds verder uit te breiden, of streven zij slechts naar een cordon sanitaire, een gordel van beschermende bufferstaten?

Het is niet te verwonderen, dat de voornaamste verwarring en onzekerheid de laatste dagen viel waar te nemen aan Amerikaanse zijde. Het moet voor de diplomaten van de Verenigde Staten ook wel een enigszins verbluffende conclusie zijn, dat de politieke situatie van het ogenblik wordt beheerst door de intenties van een mogendheid, die zij nog steeds geweigerd hebben als zodanig te erkennen. Een andere bron van verwarring bevindt zich in Frankrijk. Daar zetelt op het ogenblik een regering, die beschikt over de wel zeer bescheiden meerderheid van twee stemmen. Meer en meer komt men tot de conclusie, dat Frankrijk niet meer beschikt over de middelen om zijn verplichtingen jegens Indo-China na te komen. De val van Dien Bien Phoe heeft het Kabinet Laniel reeds tweemaal in levensgevaar doen verkeren en het jongste beroep van Frankrijk op de regering der V.S. moet wel tot de conclusie leiden, dat uit Parijs en Saigon voorlopig geen grootse initiatieven meer te verwachten zijn. Hoewel sensatie het Franse verzoek om met de V.S. te mogen spreken over de voorwaarden tot een Amerikaanse interventie in Indo-China te Genève ook gewekt mag hebben, in feite is het toch niets anders dan een hulpeloos opkijken van Frankrijk naar de machtige bondgenoot. De Britse minister van Buitenlandse Zaken, Anthony Eden, schittert in Genève door zijn onophoudelijk pogen om voor het Westen een kostbaar goed tegen een aanvaardbare prijs in de wacht te slepen. Dat doet hij in de hoop zichzelf en de andere Westelijke landen te bevrijden van een hoogst precaire situatie. In sommige Franse kringen en ook daarbuiten meent men echter, dat hij er ook niet tegen op zal zien een deel of misschien wel geheel Vietmin op te geven.

De ervaring en de bijna spreekwoordelijke eerlijkheid van de Britse minister staan er evenwel borg voor, dat hij niet meer zal opofferen dan wat in overeenstemming is met de belangen van de vrije wereld. Dat neemt echter niet weg, dat geen enkele politiek kans van slagen heeft, zonder dat zij steunt op een stevige internationale communisme de conferentie van Genève misbruikt om tijd te winnen voor de legers van generaal Giap, moet het Westen de beschikking hebben over een uitvoerbaar alternatief. Dat alternatief is en blijft een collectief defensiestelsel voor Zuid-Oost-Azië. Bij alle verwarring en onzekerheid, die ook Washington in deze dagen bestormen, zullen de V.S. moeten doorgaan met het organiseren van dat stelsel. Slechts dan heeft minister Eden kans, dat zijn inspanningen iets meer zullen zijn dan een gevecht tegen de windmolens.

Fransen gaan vermoedelijk delta Rode Rivier ontruimen

Voor verdediging van Cochin-China zijn nog 30.000 man aan troepen nodig

Parijs. — Generaal Paul Ely, chef van de Franse generale staf zal heden van uit Indo-China in Parijs terugkeren. Hij zal onmiddellijk rapport uitbrengen over de toestand in Indo-China en de regering aanbevelingen doen. In officiële Franse kringen liet men doorschemeren, dat vermoedelijk het voornaamste punt van aanbeveling zal zijn het ontruimen van de delta van de Rode Rivier. De tachtig Franse bataljons zouden zich tot dichter bij de kust moeten terugtrekken. Om Cochin-China, het Zuidelijk deel van Indo-China met Saigon als centrum, te behouden zeuden behalve deze tachtig bataljons, die thans in de delta van de Rode Rivier zijn opgesteld, nog een 30.000 man nodig zijn. Deze zouden uit Duitsland en Noord-Afrika moeten worden weggehaald.

De Frans-Cambodjaanse troepen hebben Siem Pang, 300 kilometer ten Noord-Oosten van Onompeh, ontruimd, zo is door het Franse opperbevel medegedeeld. De koning van Cambodja heeft daartoe om strategische redenen besloten. De plaats werd niet door de opstandelingen bedreigd.

AFP meldt, dat Siem Pang 3000 inwoners telt en dicht bij de grens met Laos ligt. De ontruiming is geschied in het kader van een algemene reorganisatie van de verdediging van het Noordoostelijk deel van Cambodja.

Vandaag zijn 130 gewonden uit Dien Bien Phoe gevecaueerd. Hierdoor is het getal van de geëvacueerde gewonden tot 421 gestegen. Er moeten nog 407 gewonden worden weggevoerd, hetgeen mogelijk nog vier dagen in beslag zal nemen. Slecht weer belemmert het werk.

Franse pantsercolonnes hebben Zaterdag een verrassende aanval gedaan op Vietminh strijdkrachten, die een versterkt dorp 45 kilometer ten Zuiden van Hanoi belegerden. Volgens het Franse opperbevel zouden hierbij 400 opstandelingen buiten gevecht zijn gesteld.

Op een diner voor vrouwelijke journalisten heeft president Eisenhower lof toegezwaaid aan Geneviève de Gallard Teraube, die als verpleegster te Dien Bien Phoe bleef, ook nadat haar de gelegenheid was geboden terug te keren. Zij zal met de laatste gewonden, die worden geëvacueerd, naar Hanoi terugkeren.

Franco (onder pseudoniem) over Elizabeth's bezoek aan Gibraltar

Madrid. — Generaal Franco heeft in een artikel, dat hij onder een pseudoniem schreef, verklaard, dat het recente bezoek van koningin Elizabeth aan Gibraltar de reeds bestaande meningsverschillen tussen Spanje en Groot-Brittannië heeft vergroot.

Het bezoek „heeft de Spanjaarden verenigd in het besluit, dat Gibraltar niet op kosten van Spanje zal blijven leven", aldus de generaal.

Het artikel verscheen onder het pseudoniem MacAulay in het Falangistische blad „Arriba".

Franco verklaarde onder meer, dat de „smokkelhandel en speculatie, die in Gibraltar een middelpunt vinden, zullen ophouden te bestaan" en dat „het Spaanse gebied rondom de vesting niet meer het toneel zal zijn van losbandig vermaak van Brits soldatenvolk".

„Vlaggetjesdag" in de regen
Scheveningse vlootrevue door slecht weer mislukt
Slechts weinig schepen voeren uit

's-Gravenhage. — De Scheveningse vlootrevue op vlaggetjesdag — bij het uitvaren van de haringvloot — is totaal mislukt. Het slechte weer, na een prachtige week tevoren, stak een stevige spaak in het wiel. „Geen landrotten aan boord van de loggers" was het besluit dat de Scheepvaartinspectie Vrijdag had genomen en hiermede was de kans op deelname aan het traditionele spelevaren, de vlootschouw aan het begin van de nieuwe haringvangst langs de Nederlandse kust, totaal verkeken.

Hoewel de golven, die Zaterdagmorgen tegen het strand en de duinen beukten, in de middag wat waren gekalmeerd, hebben tussen drie en vijf uur zich niet meer dan 12 der 60 schepen, die zouden uitvaren, op het zilte nat gewaagd. De meeste schippers bleven rustig aan de kant.

Niettemin waren vele tienduizenden naar Scheveningen getrokken en hoewel zij teleurgesteld werden, omdat zij geen vlootrevue hebben gezien, konden zij toch volop genieten van de ruim honderd schepen, die met duizenden vlaggen getooid in de beide havenbekkens lagen en een alleraardigst schouwspel opleverden.

Ook in Vlaardingen en IJmuiden bedierf de regen veel van het schouwspel. Maar naar diezelfde regen had geheel Nederland al wekenlang reikhalzend uitgekeken, omdat zij het einde heeft ingeluid van een langdurige droogte waaronder vooral de voorjaarsgewassen in land- en tuinbouw veel hebben geleden, terwijl er ook door de droogte enkele grote heidebranden waren veroorzaakt. Tot nu toe viel er echter nog te weinig regen om de aangerichte schade te herstellen, zodat het wachten is op meer.

Tokio. — Drie Amerikanen zullen de reis meemaken van het Japanse schip „Sjoenkotsoe Maroe" naar de omtrek van het gebied in de Stille Oceaan, waar de Verenigde Staten waterstofbommen hebben laten ontploffen. De Japanners willen aldaar de uitwerking van de ontploffingen bestuderen.



De kleindochter van wijlen Stafford Cripps. Mrs. J. Appiah, de dochter van wijlen Stafford Cripps en Isabel Cripps, heeft het leven geschonken aan een dochter, Kwame. Op de foto ziet men de gelukkige moeder en de vader, Mr. Joseph Appiah, die de zoon is van en Ashanti-Negervorst van de Goudkust.

Nieuwe naam voor het Koninkrijk?

Amsterdam. — In De Telegraaf van hedenochtend is een hoofdartikel opgenomen, dat ingaat op de mening van de Surinaamse delegatie ter RTC, dat het „minder elegant is" reeds in artikel 1 van het Statuut te verwijzen naar de grondwet, omdat het statuut een regeling van de hoogste orde is.

„Wij geloven — aldus De Telegraaf — nauwelijks, dat Suriname deze bedenking ernstig meent. Het beste zou het blad het achten, indien het Statuut de formulering van het koningschap en de erfopvolging volgens het verlangen van Mr Buiskool in extenso uit de Grondwet overnam. Maar het is nu eenmaal zo, dat de erfopvolging, het punt waarop de Nederlandse delegatie terecht meent dat elke onzekerheid uitgesloten moet zijn, in de grondwet zo uitvoerig is geregeld, dat overbrenging in extenso onverenigbaar zou zijn met de sobere economie van het Statuut.

De werkelijke reden waarom in artikel 1 van het statuut een verwijzing naar de Grondwet is vermeden is dezelfde, waarom de naam van het Koninkrijk bij de beschrijving van zijn grondgebied is weggelaten, dezelfde ook waarom tijdens de conferentie van 1952, in afwijking met de Grondwet, de naam van de Kroon op verzoek van Surinaamse zijde is geschrapt: de angst voor al wat „Nederlands" klinkt; de gedachte, dat in de term „der Nederlanden" iets ligt, dat de gewezen suprematie van Nederland als oudste der drie landen toch zal handhaven.

En juist deze gedachte is ongegrond. De naam „der Nederlanden" heeft betrekking op het oorspronkelijk territoir van het Koninkrijk in Europa bij zijn geboorte: België, Nederland en Luxemburg. Nu is het gebruik, dat een eenheidsstaat, zolang hij als volkenrechtelijk subject identiek blijft voortbestaan, ook na gebiedsvermindering, zoals na de afscheiding van België. Naams **verandering** vindt bij die staten gemeenlijk slechts plaats bij gebiedsvermeerdering, door aanhechting van andere bestaande staten. En daarom zal, afgezien van de andere enorme practische bezwaren een nieuwe naam als wel is voorgesteld, bijvoorbeeld Koninkrijk van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, eer en belediging zijn, want de overzeese rijksdelen zijn nooit veroverde staten geweest: hun volkeren zijn geboren en getogen onder de vlag, die de schepen voerden, die de verbinding tussen onze republiek en de West hebben geopend en nog onderhouden.

De naam der „Nederlanden" die alleen aan het Koninkrijk en de Kroon behoren, moet dus zorgvuldig onderscheiden worden van de naam van het land Nederland **onder** de Kroon. De gelijkenis der beide namen moge enige inconveniënten hebben, deze zijn oneindig geringer dan de naamloosheid van de Kroon en het Koninkrijk in het Statuut.

Het gebiedende voorschrift van artikel 5 lid 2 van het Statuut eist, dat de grondwet de bepalingen van het Statuut in acht neemt. En waar in het Statuut de naam der Kroon en het Koninkrijk zeer opzettelijk geschrapt en vermeden is, zal bij de komende grondwetsherziening de naam „der Nederlanden" ook uit de grondwet moeten worden verwijderd. En wat dan?

Levenslange gevangenisstraf geëist tegen Nederlands arts

De Officier van Justitie bij de Haagse Rechtbank heeft levenslange gevangenisstraf geëist tegen de Berkelse arts O., die verdacht wordt van moord met voorbedachte rade op zijn echtgenote, subs. doodslag, subs. zware mishandeling de dood ten gevolge hebbende, meer subs. opzettelijke benadeling der gezondheid.

Londen. — Volgens het mededelingenblad van de Anglo Iranian Oil gaat de raffinaderij te Aden in Augustus werken. De jaarcapaciteit bedraagt vijf millioen ton.

LAATSTE NIEUWS

Noh Koen Seock, de voormalige Noordkoreaanse jachtpiloot die in September met zijn Mig naar Zuid-Korea vloog en zich aan de Amerikanen overgaf is van Okinawa naar Amerika vertrokken, waar hij in Washington gaat wonen tot hij het Engels voldoende beheerst om in het najaar aan de universiteit van Delaware te gaan studeren.

De nieuwe trans-atlantische kabel van 4600 kilometer, die Europa met Amerika verbindt, zal gebruikt worden voor een televisieverbinding met Amerika.

Recht tot het Hart

— In alle wederwaardigheden moeten wij het geloot in ons kunnen en ons leven behouden.

Noodlottig ongeval

Draaiende propellors brachten de dood

Plesmanvliegveld. — Gisternamiddag werd de 44-jarige Virgilio Daniel Kuwas, in de volle kracht van zijn leven, uit zijn gezin gerukt. De draaiende propellers van het Arubaanse sportvliegtuigje, de PJ-AAIe scheurden schouder en borstkas van het slachtoffer uiteen. Kuwas moest op slag gedood zijn, want dokter Vaandrager, die anderhalve minuut na het ongeval ter plaatse arriveerde, kon slechts de dood constateren.

Het Arubaanse vliegtuigje., de PJ AAI, stond gistermiddag tegen vijf uur op punt van vertrek. De propellers draaiden reeds en de piloot Obispa gaf instructies.

Kuwas, werkzaam bij de afdeling „catering" van de KLM, vriend van de piloot, verleende bij de start assistentie.

Hij trok van het rechterwiel het startblok weg en ging naar het linkerwiel om ook daar het startblok te verwijderen. Bij dit overlopen werd hij ongelukkigerwijze gegrepen door de propeller, die Kuwas dermate verwondde, dat hij aan de gevolgen daarvan onmiddellijk bezweken is.

De piloot Obispa en de twee andere inzittenden van het toestel waren ontsteld en diep onder de indruk van het afschuwelijke, dat zich onder hun ogen had afgespeeld.

In verband met dit droevig ongeval bleef het sportvliegtuigje op Curaçao en zal vandaag — nadat de propellers zijn nagekeken — naar Aruba terugkeren.

Omtrent dit ongeval vernemen wij uit officiële bron nog het volgende.

Uit de reconstructie van het gisteren voorgevallene is de oorzaak van dit ongeval vermoedelijk toe te schrijven aan een jammerlijk misverstand.

De piloot zou, aldus zijn verklaringen, welke hij later voor de autoriteiten heeft afgelegd, aan de heer Kuwas gevraagd hebben om na het vertrek van het vliegtuig de startblokken van de baan te verwijderen. Op dat moment lagen de startblokken n.l. **achter** de wielen.

De heer Kuwas heeft waarschijnlijk begrepen, dat van hem verlangd werd, dat hij de startblokken weg moest halen, teneinde de start van het vliegtuig mogelijk te maken. Hij heeft het aanslaan van de motor niet gehoord, zodat toen hij van het ene wiel naar het andere liep, op een gegeven moment in het draaivlak van de propeller, die een toerental van 900 omwentelingen per minuut had, terecht kwam.

Na het ongeval werden onmiddellijk de autoriteiten gewaarschuwd. Aanwezig waren de heren mr. R. Boom, Officier van Justitie, de commissaris van politie G.J. Botterweg, de heer I.I. Boom, Luchthavenmeester, dr K. Vaandrager en enkele rechercheurs.

Het slachtoffer laat een vrouw met acht kinderen achter.

Naar de nabestaanden gaat onze deelneming uit.

WEER EEN ONGEVAL OP DE NIEUWE HAVENWEG

Willemstad. — De Nieuwe Havenweg, met al zijn lengte en breedte, blijkt steeds weer te smal en gevaarlijk, althans voor verschillende wegpiraten. Zo sloeg er gisteren weer een wagen over de kop, om in een greppel tot stilstand te komen. De bestuurder verklaarde, dat hij een voor hem rijdende, onbekend gebleven auto, wilde passeren, doch dat op dit moment de wagen links af sloeg. De bestuurder van eerstgenoemde wagen verloor de macht over het stuur en sloeg over de kop. De verkeerspolitie tekent hierbij aan, dat gezien de lange sporen, welke gevonden werden, de wagen een behoorlijke snelheid gehad moet hebben op het moment van het verkeersongeval. De wagen werd zwaar beschadigd.

GLEED VAN DE BERM

Willemstad. — Op de weg naar Sta. Catharina werd Zaterdag een jongetje aangereden door een personenauto. De knaap, acht jaar, werd door middel van de claxon gewaarschuwd, dat de auto in aankomst was. Hij ging aan de kant van de weg staan, doch de berm ter plaatse is nog al steil en de knaap gleed uit tot voor de wagen. Gelukkig liep dit ongeval nog goed af, de jongeman werd slechts licht gewond aan zijn hoofd.

DE WAAIGATESTAFETTE

Willemstad. — Deze jaarlijks te houden estafette rond het Waaigat, op Hemelvaartsdag, belooft deze keer iets bijzonders te worden. Niet minder dan zes ploegen hebben hiervoor ingeschreven.

Zouden al die ploegen „Orion" het definitief bezit van de wisselbeker willen ontzeggen?

„Zou het lukken?"
Een sportieve strijd wordt het zeker.

IN DRUK VERSCHENEN

Willemstad. — In druk zijn verschenen de notulen van de openbare staten-vergadering van 10 Mei j.l. en die van de bijeenkomst op 11 Mei, de opening van het nieuwe zittingsjaar der Staten.

SLOEG LINKS AF

Willemstad. — Op de weg naar Sint Joris botste een watertruck tegen een personenauto.

De oorzaak hiervan was, dat de watertruck links af sloeg op het moment dat de personenauto uit de tegenovergestelde richting naderde. Materiële schade aanzienlijk.

WIJZIGING STATUTEN

Willemstad. — Verschenen zijn de wijzigingen der statuten van de Stuyvesant Industrie NV en van de NV Algemene Maatschappij tot onderzoek en Ontwikkeling voor Industriële Doeleinden.

China Little Devils slaat S.D.L. met 48—28

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Op de basketballbaan van het St. Thomascollege aan de Hoogstraat was het gisteravond weer een gezellige drukte. Vele liefhebbers hadden zich een plaatsje verschaft en hun geduld werd danig op de proef gesteld, want ofschoon de wedstrijd was aangekondigd voor half negen, begon zij eerst om negen uur. Direct viel op te merken, dat S.D.L. vast besloten was haar huid zo duur mogelijk te verkopen en door enthousiast spel wisten zij het eerste doelpunt voor hun rekening te nemen.

De eerste quarter eindigde 8—8, doch C.L.D. miste menig basket in dit kwartier. In de tweede periode kwam zij er echter beter in en scoorde 12 punten tegen 6 van S.D.L.. Toen scheidsrechter Ricardo Saad voor de pauze floot was de stand 20—14 en was het te verwachten dat de S.D.L.'ers een beter resultaat zouden behalen dan Lightning of Sithoe. In de derde kwartier was het vooral Sibilo van de „Duivels", die zich toonde een uitstekend shutter te zijn. Vele ballen werden door hem van verre afstand in zeer benauwde positie gescoord en de gasten vergrootten dan ook hun voorsprong met 16 punten tegen twee van S.D.L.. Bij het einde van de derde kwartier stond C.L.D. voor met 36—16 en gaven zij een show van vlug spel en balcontrôle, niet zozeer belust op doelen.

Van de Curacaose sportvelden

Het publiek kon genieten van een perfecte balcontrôle en even scheen het alsof S.D.L. de kluts was kwijtgeraakt. Een doorbraak van laatstgenoemden veroorzaakte echter een doelpunt en ook C.L.D. wist hierna nog eenmaal te scoren. Het resultaat van de laatste quarter was 12—12. Met een 28—48 nederlaag moesten de S.D.L.'ers genoegen nemen, doch dit is zeer zeker een pracht prestatie te noemen, daar een kleinst mogelijke nederlaag tegen de „Duivels" reeds als een eer mag worden beschouwd. Morgenavond belooft het spel van de Surinaamse gasten echter haar climax te bereiken, daar zij zich dan geplaatst zullen zien tegenover de sterke „Dragons", momenteel kampioen van Curaçao. Enige spelers en supporters van de „Draken", die wij spraken, waren zeer optimistisch gestemd over de uitslag, doch of hun opinie gerechtvaardigd is, zullen wij morgenavond moeten toetsen.

TENNISKAMPIOENSCHAPPEN

Willemstad. — Op de banen van Mundo Nobo werden de eerste wedstrijden om de plaatselijke kampioenschappen tennis verspeeld. De uitslagen luidden:

Tramm slaat **Broos** met 6—1, 5—7, 6—3; **R. Silonero** wint van **Rigaud** met 6—1, 6—3. **F. Höyer** wint van **J. Schotborgh** met 6—4, 2—6, 8—6. **R. Plaate** wint van **F. Loi** met 6—0, 6—2.

Hedenmiddag 16.30 uur spelen tegen elkaar Easton — Naar en Raghunath — v.d. Hooten.

Franse filmprijzen

Parijs. — De grote prijs voor de Franse film 1954 is toegekend aan „Le blé en herbe" onder leiding van Claude Autant-Lara vervaardigd naar een roman van Colette.

De jury stond onder voorzitterschap van André Maurois van de Académie Française.

François Brigneau kreeg de prijs voor de beste Franse detectiveroman met zijn „La beauté qui meurt", terwijl „Un pied dans le tombe" van William Irish bekroond werd als de beste vertaalde speurdersroman. De 'Prix Albert Londres' werd aan Armand Gatty toegekend voor zijn reportage „Dans la cage aux fauves", gepubliceerd in een Parijs dagblad.

Warschau. — De Poolse zwemmer Petrusewitcz heeft het wereldrecord 100 meter schoolslag verbeterd. Het stond met 70.5 sec. op naam van de Rus Minaschkin en Petrusewitcz bracht het op 69.8 sec.

Suffisantdorp

VIER OM TWEE ZAPATO'S

Suffisantdorp. - Gisteren bekampten in een vriendschappelijke domino-ontmoeting, de Suriname Domino Club en haar Venezolaanse collega. Er werd gespeeld aan zeven tafels met 14 om 14 spelers, de wedstrijd duurde drie uren waarbij de Venezolanen zich de meerderen toonden van de Surinamers, die bij de laatste ontmoeting de zege wisten te behalen. Het verloop van de wedstrijd was spannend en speelde zich als volgt af: Tafel 2., waaraan Wijngaarde en Bouwland zaten, opende de score voor de Surinamers. Tafel 1., Ramones en Marcus plaatsten een tegenpunt voor de Venezolanen. Nogmaals kwamen de Surinamers aan tafel 7. o.a. Oniel en Adamson aan bod, zij scoorden de tweede zapato, maar dat was voor de Venezolanen genoeg, met alle energie werd toen gespeeld en met succes. Achtereenvolgens, scoorden de tafels, 3, 6, en 7. Het waren Rosales en Mercado, Abboth en Antoni en Soto, Sulvaran, die gezamenlijk voor de Venezolanen de overwinning behaalden. De gehele wedstrijd had een vlot en sportief verloop, waarbij duidelijk de goede verstandhouding van beide groepen gedemonstreerd werd. De heer C. Salcedo, Voorzitter van de Venezolaanse Dorpscommissie, opende de ontmoeting met enkele toepasselijke woorden, voor de droge keien zorgde een welvoorziene bar. De heer L. Casper, bedankte namens de Surinaamse domino club hartelijk voor de prettige ontvangst en hoopte spoedig op een revanche in de Surinamers Club.

VAN HET FILMDOEK

Het leven van Franz Schübert

Willemstad. — Donderdagavond 20.30 uur zal in de JPF-club een filmvoorstelling worden gegeven, waarin het leven van Franz Schubert zal worden verhaald. De gesproken tekst is Engels.

Een bedeesde jongeman — Franz Schubert — hield zich gedurende een der vele Europese oorlogen bezig met de eerzame betrekking van hulp-onderwijzer op een volksschool in Napels. Daar hij muzikaal was onderlegd, onderrichtte hij zijn leerlingen in de muziek en negeerde de andere leerstoffen, totdat hij door zijn superieur werd gesnapt en op staande voet ontslagen.

Hierdoor kwam hij werkeloos en moest als ieder andere van zijn tijd zich gaan melden voor militaire dienst, maar daar voelde hij toch bitter weinig voor. Enkele vrienden die met zijn lot begaan waren hielpen hem uit Italië vluchten. Zodoende kwam de ex-onderwijzer in Hongarije terecht.

Na vele omzwervingen meldde hij **zich op een kwade dag bij een boer en gaf zich uit als schapenscheerder**, voor deze betrekking was hij echter veel minder geschikt, en werd op diezelfde dag ontslagen.

Teneinde raad ging hij het met de muziek proberen. Bij een dezer uitvoeringen werd hij ontdekt door een lieftallig meisje. Zij probeerde hem te introduceren bij de grote componisten in die stad, zonder resultaat echter. Intussen ontstond tussen beiden een warme vriendschap, waaruit enkele komische verwikkelingen voortvloeide.

Onversaagd probeerde zijn vriendin zijn composities bekendheid te geven. Als gevolg hiervan kreeg Schubert inderdaad een opdracht om een stuk te componeren, maar deed dit niet en wilde met alle geweld terug in het onderwijs. Alle moeite van de vriendin om hem van zijn nieuwe plannen af te zien faalde.

Na heel veel ontberingen en teleurstellingen te hebben ondervonden besloot Schubert eindelijk een stuk te componeren, dat hem later vermaard zou maken. Dit meesterstuk is getiteld „Ave Maria" en hiermede komt de film tot een einde.

Een bijzonder boeiende en uitstekend gespeelde film.

WEERBERICHT

Max. temp. 31.0 C. (87.8 F.); Min. temp. 25.6 C. (78.1 F.); Gem. 27.6 C. (81.7 F.); Max. wind 10, Gem. 15 knopen. Vochtigheid 76.7%. Neerslag geen. Helder 4, Licht bew. 2, Bewolkt 13 uren. Zw. bew. 5 uren.

Journaal van de Mobiele Brigade

Drukke werkzaamheden in het week-end.

Willemstad. — De Mobiele Brigade heeft het afgelopen week-end niet te klagen gehad over te weinig werk. In totaal werd 13 keer assistentie verleend, er werden vijf lichte aanrijdingen behandeld, vier waarschuwingen uitgedeeld, terwijl veertien personen een proces-verbaal rijker werden.

Met een bijl bedreigd

Op Fleur de Marie werd een man meegenomen door de M.B., daar deze zijn dochter met een bijl had bedreigd. Mede door andere omstandigheden werd de man overgegeven aan de Kinder- en Zedenpolitie.

Toekomstvoorspeller

De M.B. werd ter assistentie geroepen voor een vrouw, die bij de Methodistenkerk op Cher-Asile woont en in een zeer zenuwachtige toestand verkeerde. Het onderzoek wees uit, dat de vrouw door een „waarheidvoorspeller" was „behandeld", waarbij de man een dusdanige invloed op haar uitoefende, dat zij in genoemde toestand raakte. De M.B. bracht de vrouw bij de dokter, die opname van de vrouw in Rustoord noodzakelijk achtte. De waarzegger werd, mede door andere niet nader genoemde omstandigheden, voor verder onderzoek aan de recherche overgegeven.

Vastgebonden op de grond

Een vader, wonende op Noord Zapateer, verzocht assistentie van de M.B. voor zijn zoon, die onder de invloed van sterke drank de rust thuis verstoorde. Bij aankomst van de politie-patrouille trof deze de zoon vastgebonden op de grond. De zoon had zijn vader bedreigd, wilde hem slaan en was ook ruw tegen andere familieleden opgetreden. Ter ontnuchtering van zoonlief werd deze meegenomen naar de wacht waar hij werd ingesloten.

Biljartlaken beschadigd

In de „Nelsonbar" was een man, die zich flink voelde en met een mes gewapend wilde vechten.

De M.B. werd ter hulp geroepen, doch omstanders hadden de man reeds ontwapend. Bij de schermutseling om het mes af te nemen, werd het biljartlaken beschadigd. De vechtersbaas betaalde dit en werd met een waarschuwing naar huis gestuurd. De bedreigde wenste geen aangifte te doen.

Twee vrouwen mishandeld

Op Boca St. Michiel werd politiehulp ingeroepen voor een vechtpartij. De M.B. trok er direct naar toe en trof aldaar twee vrouwen aan, die zwaar waren mishandeld. Een der vrouwen was daarbij nog in verwachting.

De daders, twee manspersonen, werden aangehouden en aan de recherche overgegeven.

Waarschijnlijk is de vechtpartij ontstaan uit een bezoek aan een der communie-feestjes.

Burenruzie's etc..

De verdere assistenties, die de Mobiele Brigade verleende, bestonden voornamelijk uit burenruzie's, stenengooi-gevallen en dergelijke.

Hulpverlening aan St. Eustatius

Kinderen komen het eerst aan bod

Zoals bekend, heeft het Nationaal Rampenfonds in Nederland ter tegemoetkoming in de lening van de nood op St. Eustatius tengevolge van de daar reeds zeer langdurig heersende droogte een bedrag van vijftigduizend Nederlandse guldens ter beschikking gesteld.

In verband hiermede heeft Mr. F. van der Valk, tijdens de afgelopen week een bezoek aan St. Eustatius gebracht en aldaar een organisatie in het leven geroepen voor een regelmatige verstrekking van levensmiddelen en versterkende middelen gedurende langere tijd en op ruimere schaal aan de daarvoor in aanmerking komende personen en gezinnen.

Gebleken is n.l. dat er op St. Eustatius door velen ten gevolge van de ramspoedige droogte gebrek wordt geleden en dat het hoogste tijd was hierin met spoed te voorzien. In overleg en met medewerking van de plaatselijke instanties zullen de levensmiddelen in hoofdzaak ten goede komen aan de schoolgaande kinderen, de kleuters en baby's en de aanstaande en jonge moeders op St. Eustatius, terwijl voorts grotere gezinnen en zij, die bepaaldelijk in nood verkeren, hulp in natura zullen ontvangen. Alle verstrekkingen van levensmiddelen en vitamine-preparaten zullen kosteloos geschieden.

Met de „Ino"

De eerste zending levensmiddelen is met de „Ino" van de K.N.S.M. op 21 dezer van Curaçao naar St. Eustatius verscheept, zodat binnen enkele dagen aldaar met de verstrekkingen zal worden begonnen. Volgende zendingen zullen rechtstreeks, in hoofdzaak van Nederland uit, naar St. Eustatius worden vervoerd. Wel zeer in het bijzonder mag de spontane wijze worden vermeld waarop allerwege belangeloze medewerking aan deze hulpactie wordt verleend. De importeurs van de benodigde artikelen op Curaçao, die hiervoor zijn aangezocht, hebben zich terstond bereid verklaard de goederen practisch tegen fabrieksprijzen, zonder enige winstneming hunnerzijds, te leveren en voor administratieve en verdere kosten niets in rekening te brengen.

Het betreft hier de firma's M. VAN WILPEN, ELLIS & DANIA, BLOK & DIAZ, BODEGOM, WINKEL & ZONEN, HANDELMIJ. ZUID-WEST, SALAS & CO en JOE LOUIS BAKERY, die deze sympathieke geste hebben gedaan. Niet minder waardering verdienen de K.N.S.M., die het gehele vervoer der goederen van Curaçao en straks van Nederland uit gratis verzorgt, de K.L.M., die eveneens terstond bereid was gratis voor het luchtvervoer daarvan te zorgen. De verzekering van het transport nam DE VERZEKERINGSMIJ „DE NEDERLANDEN VAN 1845" gratis voor haar rekening.

Het stemt tot grote voldoening, dat aldus met medewerking van alle betrokkenen de noodlijdende bevolking van St. Eustatius op ruime schaal en voor langere tijd hulp kan worden geboden. De gift van het Nationaal Rampenfonds in Nederland zal op deze wijze niet nalaten maximum effect te sorteren.

Jeugd van Curacao huldigt H. Maagd

Gebed en boete der jeugd noodzakelijk voor de vrede

Willemstad. — Gisteravond heeft onze katholieke jeugd een grandiose hulde gebracht aan zijn Hemelse Moeder en het indrukwekkend schouwspel, dat deze hulde bood, wekte des te levendiger het leedwezen, dat de beperktheid van het terrein de mogelijkheid uitsloot dit onvergetelijk gezicht ten goede te doen komen aan de vele volwassen belangstellenden, die er de tocht naar Pietermaai voor ondernomen hadden.

Het plein van de zusterschool bood een feerieke aanblik, toen de 40 groepen van onze katholieke scholen het terrein betrad. Boven een op zuilen geplaatste overhuiving baadde het bekoorlijke beeld van de Miraculeuze H. Maagd in een vloed van licht. Tussen de zuilen was het altaar geplaatst, waar de plechtigheid voltrokken zou worden.

Toen de kinderen hun plaatsen hadden ingenomen en de genodigden, waaronder wij Zijne Excellentie de Gouverneur opmerkten, waren gearriveerd, nam de bloemenhulde een aanvang.

Onder het zingen van „Te Lourdes op de bergen" traden bloemen-meisjes, die in het front der kinderen stonden opgesteld, naar voren en offerden hun kleurige, geurige hulde aan de H. Maagd. Deze schone episode werd besloten door een fakkelhulde der mannelijke jeugd, die van de achtergrond, waar hij stond opgesteld met brandende flambouwen naar voren trad en langs altaar en beeld defileerden.

Onder tromgetroffel en trompetgeschal werd vervolgens het Allerheiligste door de dichte drommen der kinderen naar het altaar gedragen en begon het Lof, waarvan de zangen onder leiding stonden van de Eerw. Frater Fidelius. Gezongen werd „Adoro Te" en het schone Marialied „Imaculada".

Daarna nam de Zeer Eerw. Pater Leo van Dijk O.P., voorzitter van het Comité van de Viering van het Mariale Jaar, het woord om zowel in het Papiament als in het Hollands de kinderen toe te spreken.

De gewijde redenaar verklaarde de zin van deze hulde en de diepe betekenis, die gelegen is in het bidden en boeten der kinderen voor de Vrede. **Spr. memoreerde, dat er verschijningen van de H. Maagd, zowel te La Salette als te Lourdes en Fatima niet aan de groten doch aan de kinderen geschiedde, en dat in al deze gevallen, Maria de kinderen** vroeg te bidden en boete te doen voor de bekering van de wereld en daardoor voor de vrede.

Het is, zeide Spr., alsof het gebed der groten niet voldoende is en dat daarom zowel de H. Maagd als Zijne Heiligheid de Paus, zich met klem tot de jeugd gericht hebben, om door hen te bewerken, wat de groten niet kunnen bereiken.

Na de jeugd met vuur gevraagd te hebben of zij bereid zijn aan dit verzoek van hun Hemelse Moeder en de H. Vader te voldoen en ook te **blijven** bidden voor de vrede, bad Frater Fidelius het gebed voor, dat speciaal voor deze gelegenheid door Zijne Heiligheid de Paus geschreven is, hetgeen door de kinderen zin voor zin plechtig werd herhaald.

Hierna werd het **Tantum Ergo** gezongen en onder tromgeroffel en trompetgeschal de zegen met het Allerheiligste gegeven, dat langs dezelfde weg, waarlangs het gekomen was, naar de Kerk werd teruggevoerd.

Het jubellied **„Grote God, U loven wij"**, dat uit de duizende jonge kelen massaal klonk door de nacht, besloot dit uniek gebeuren.

Eerst toen het terrein door de jeugd ontruimd was, konden de volwassenen het betreden, die daar dankbaar gebruik van maakten en een bloem van het altaar als schoon aandenken mee naar huis namen.

TWEE EN EEN MAAKT DRIE

Willemstad. — De verkeerspolitie behandelde Zaterdag twee, en Zondag een lichte aanrijding.

VAART EN VLUCHT

Zaterdag: Haven: Vrachtschepen 8 in, **11 uit; Tankschepen 16 in, 14 uit,** Zeilschepen 1 in, 1 uit; Passagiers landend **5**, vertrokken 2, doorgaand **19.**

Hato: Vliegtuigen 14 in, 15 uit; Passagiers landend 86, vertrokken 131; doorgaand 121.

Zondag: Haven: Vrachtschepen 6 in, 4 uit; Tankschepen 23 in, 14 uit; Zeilschepen 7 in, 1 uit; Passagiers landend 9, vertrokken geen, doorgaand 48.

Hato: Vliegtuigen 14 in, 11 uit; Passagiers landend 68, vertrokken 79; doorgaand 34.

Zaterdag: *Paraguay* v Pto Cabello nr Cristobal, *Zulia* nr Coro, *Nieder Sachsen* nr Carthagena, *Hornsund* v Pto Cabello nr Aruba, *Panama* nr Cristobal, *La Hague* v Fort de France nr Baranquilla, *Fort Duquesne* v Rouen nr Sta. Martha, *Golden Gate* v Cristobal nr Antwerpen, *Bonanza* v Hull nr Cristobal, *Petfrano* nr Amuay bay.

Zondag: *Enton* v Cristobal nr Duinkerken, *King Neptunes* v Cristobal nr Cape town, *Santa Sofia* v Maracaibo nr Pto. Cabello, *Baarn* v Cristobal, *Orestes* v Ciudad Bolivar nr Cuba, *Jimmy Marcano* nr Mobiel.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Vrijdag uit Curaçao vertrok, arriveerde Zaterdag om 23.17 uur op Schiphol. De machine, vertrokken Zaterdag van Curaçao, landde hedenochtend om 08.00 uur op Schiphol.

Geheimen rond „Lawrence of Arabia"

Zal straks een idool van het Engelse volk van zijn voetstuk vallen?

(Van een medewerker)

In Engeland is een hevige strijd ontbrand om een.... dode. Een strijd op hoog niveau, want de twee partijen zijn deskundigen op het gebied der militaire geschiedenis. Een strijd met een belangrijke inzet ook, want de dode, over wie getwist wordt, is één der grote idolen van het Engelse volk, een held uit de eerste wereldoorlog en schrijver van een boek „The seven pillars of wisdom", dat tot de klassieke werken van de Engelse literatuur wordt gerekend.

Iedere volwassen man in Engeland en iedere opgroeiende jongen heeft wel eens gehoord van „Lawrence of Arabia", de geheimzinnige figuur, die in de eerste wereldoorlog, verkleed als Arabier, te paard en per kameel door de woestijnen van het huidige Jordanië en Irak joeg en als de grote leider wordt beschouwd van de succesvolle opstand van de Arabieren tegen hun Turkse overheersers.

En juist daarom heeft het zoveel indruk gemaakt, dat een bekend schrijver van biografieën, de historicus Richard Aldington, gesteund door één der best bekend staande uitgeverijen in Engeland, beweert, dat een groot deel van de lof, die Lawrence of Arabia heeft geoogst, onverdiend is en dat deze man, wiens bescheidenheid spreekwoordelijk werd geacht, in werkelijkheid min of meer een reclame-zoeker zou zijn geweest....

LAWRENCE'S BIOGRAFEN ZIJN HET NIET EENS

Thomas Edward Lawrence, alias Lawrence of Arabia, alias J. H. Ross, alias soldaat T. E. Shaw, werd in 1888 in Trenmadoc, een plaatsje in het wonderlijkste deel van Engeland: Wales, geboren. Zijn ouders waren betrekkelijk welgesteld en na de middelbare school doorlopen te hebben werd hij student te Oxford. Een vacantie, doorgebracht in Syrië, wekte zijn belangstelling op voor de Oriënt. Hij leerde er de eerste beginselen van het Arabisch, dat hij later vloeiend zou spreken, en bleef zich, na zijn terugkeer in Engeland, voor het Nabije Oosten interesseren. Toen zich een gelegenheid voor deed opnieuw naar de Oriënt te vertrekken, greep hij die onmiddellijk aan en van 1912 tot 1914 zien we hem als archaeoloog werkzaam bij opgravingen in Egypte.

Bij het uitbreken van de wereldoorlog trad ook Lawrence, een rustig, onopvallend jongmens, in militaire dienst. Omdat hij Arabisch sprak en door herhaald bezoek Syrië en Palestina kende, werd hij benoemd tot officier bij de inlichtingenafdeling van het Engelse opperbevel in Caïro, met de rang van kapitein. Hier ontwierp hij een plan voor een opstand van de Arabieren tegen de Turken, die de bondgenoten van de Duitsers waren. Zijn superieuren zagen er iets in en Lawrence kreeg de kans van zijn leven: gesteund door Engels goud, waar hij rijkelijk over beschikte, trok hij, als Arabier vermomd, naar het door de Turken bezette deel van het Nabije Oosten. Dank zij zijn overredingskracht — en het goud, waar hij zeer gul mee kon zijn — besloten vele Arabische stamhoofden de wapens op te vatten tegen de Turken. Mede dank zij deze Arabische hulp kon een Engels leger onder veldmaarschalk Allenby verscheidene overwinningen bevechten. Aan het eind van de eerste wereldoorlog was Turkije teruggedrongen tot het Anatolisch schiereiland en het vroegere reuzenrijk van de Sultan uiteen gevallen in een aantal onafhankelijke Arabische staten.

Diplomaat en schrijver

In 1919 nam de tot kolonel bevorderde „Lawrence of Arabia" deel aan de vredesconferentie van Versailles, als adviseur van de Arabische delegaties. Hier, in het hart van Frankrijk, begon hij aan de eerste hoofdstukken van een boek over zijn belevenissen in de Oriënt, een boek dat hij nog herhaaldelijk zou herschrijven. In 1926 zag „The seven pillars of wisdom", in een zeer beperkte oplage, het licht en eerst in 1935 verscheen een grote, voor het publiek bestemde uitgave.

Was Lawrence's leven als „ondergronds" agent in Arabië reeds rijkelijk mysterieus geweest, na het einde van de eerste wereldoorlog werd het nog geheimzinniger. Volgens zijn oudere biografen, onder andere de bekende militair-historicus, kapitein B. H. Liddell Hart, weigerde Lawrence alle eerbewijzen. Hij wenste niet in de adelstand opgenomen te worden, wilde niet, dat men hem het Victoria Cross, één van Engelands meest begeerde onderscheidingen, verleende en weigerde een benoeming tot Engels Hoge Commissaris in Egypte als opvolger van veldmaarschalk Allenby.

Eén der weinige foto's, die van kolonel Lawrence zijn genomen. Na zijn heldendaden in Arabië diende hij jarenlang als eenvoudig soldaat bij de Engelse luchtmacht.

Lawrence of Arabia, de organisator van het Arabisch verzet tegen de Turken in de eerste wereldoorlog, zoals de Arabieren hem kenden.

In plaats daarvan deed hij iets zeer wonderlijks, iets, waar men feitelijk nooit een juiste verklaring voor heeft kunnen vinden. Onder het pseudoniem J. H. Ross nam Lawrence — die de rang van kolonel bij de generale staf had bekleed — dienst als gewoon soldaat in het Engelse leger. In 1923 wijzigde hij zijn naam in T. E. Shaw en kort daarop ging hij over naar de grondtroepen van de Engelse luchtmacht. Twaalf jaar lang — tot begin 1935 — diende de voormalige „mystery-man" uit Arabië zijn land als gewoon soldaat en later als onderofficier.

Vooral in het buitenland heeft men herhaaldelijk het vermoeden geuit, dat Lawrence's dienstname in het leger alleen tot doel had hem een alibi te bezorgen. In werkelijkheid zou hij zijn werk als Arabisch deskundige hebben voortgezet, en zelfs nog herhaaldelijk in het Nabije Oosten hebben vertoefd. Men vermoedde zijn hand achter de opstand van de Koerden tegen de Turken en achter de opstandige beweging in Afghanistan, waarvan de verjaging van de hervormingsgezinde koning Amanoellah het gevolg was. Het is echter nimmer bewezen, dat Lawrence of Arabia direct of indirect iets met deze of andere oproerige bewegingen, die in de jaren na de eerste wereldoorlog in de Oriënt plaats vonden, te maken heeft gehad.

Verlangen naar eenzaamheid

Begin 1935 verliet „T. E. Shaw" de militaire dienst en „Lawrence of Arabia" vestigde zich in een eenzaam gelegen buitenhuisje, „Clouds Hill", aan de rand van de heidevelden van Dorset, de streek, die hem van alle delen van Engeland het liefst was. Hij wilde hier, in alle eenzaamheid, een nieuw boek schrijven, maar reeds in Mei 1935 kwam hij bij een motorongeluk om het leven.

Wat zijn nu de beweringen van de historicus Richard Aldington, die in die kring van bewonderaars van Lawrence of Arabia niet geringe verontwaardiging hebben gezaaid? Het zijn er vele, en de meeste betreffen ondergeschikte punten. Zo meent Aldington, dat het niet waar is, dat de Engelse regering in 1925 Lawrence of Arabia tot Hoge Commissaris in Egypte heeft willen maken. Ook verscheidene episoden uit zijn leven als geheim agent in Arabië zouden onwaar of overdreven zijn. Zo zou Lawrence ten onrechte hebben beweerd, dat hij in drie dagen tijds een afstand van bijna 600 kilometer op een kameel heeft afgelegd. Zo iets is onmogelijk, zegt Aldington.

Op zich zelf zijn deze en soortgelijke „correcties" van het beeld van Lawrence of Arabia niet belangrijk. Zij roepen echter twijfel op aan de tot nu toe door niemand betwijfelde grootheid van deze legendarische figuur uit de eerste wereldoorlog en tezamen geven zij een nieuw beeld van kolonel Lawrence. Een beeld, dat aanzienlijk minder flatteus is dan dat, hetwelk zijn vroegere biografen van hem schilderden.

De militaire betekenis van Lawrence's activiteit in Arabië is in hoge mate overdreven, zegt Aldington, die diepgaande studie heeft gemaakt van het leven en het werk van de Engelsman. T. E. Lawrence was, naar Aldington's mening, een man met een aangeboren neiging tot leugenachtigheid, die een grote bescheidenheid voorwendde, maar die in werkelijkheid zichzelf verheerlijkte tot een ontzagwekkende figuur en een sfeer van geheimzinnigheid rond zijn persoonlijkheid in stand wist te houden door zijn vreemde optreden en zijn schijnbare vlucht voor alle roem en publiciteit.

Liddell Hart verdedigt Lawrence.

Het spreekt van zelf, dat met het boek van Aldington het laatste woord over Lawrence of Arabia niet is gezegd. Kapitein Liddell Hart, die Lawrence zeer goed heeft gekend, en andere biografen van de „mysteryman" maken zich op om de held van de opstand der Arabieren te verdedigen. Maar toch — in het beeld van Lawrence of Arabia, de grote, zwijgzame figuur, die zozeer aan de idealen van het Engelse publiek appelleerde, is in het oog van menig Engelsman een klein scheurtje ontstaan.

Overigens kan men zich, naar aanleiding van deze controverse over een historische figuur, afvragen, of niet in het leven van welhaast elke vooraanstaande persoonlijkheid bij naarstig zoeken enkele feitjes tezamen zijn te schrapen, die hem, bij elkaar opgeteld, in een minder gunstig licht stellen. Geen mens is volmaakt en elk beeld — ook dat van grote figuren uit het verleden — bestaat uit licht en schaduw.

Radio-manifestatie op D-day

Eisenhower en Churchill naar Normandië?

President Eisenhower en Winston Churchill zullen naar alle waarschijnlijkheid op 6 Juni, wanneer het tien jaar geleden zal zijn, dat de invasie begon, een rede uitspreken op het strand van Normandië tijdens de herdenkingsplechtigheden, die daar in het kader van een grote intergeallieerde radio-manifesatie worden gehouden. De B.B.C., die het initiatief tot deze manifestatie heeft genomen, zal op D-day een groot aantal reporters over het contingent uitzenden om het offensief van de geallieerde legers van Caen tot de brug bij Remagen over de Rijn nogmaals voor ogen te schilderen. In Nederland wordt een kerkdienst te Oosterbeek uitgezonden. Het hoogtepunt wordt gevormd door een bijzondere kerkdienst op het strand van Normandië, waarvoor verschillende militaire en burgerlijke autoriteiten uitgenodigd worden. Tijdens de herdenkingsplechtigheden daarna zullen president Eisenhower en Churchill bijna zeker een redevoering houden. Het Nederlands aandeel in dit programma maakt momenteel nog een punt van overweging uit in de gezamenlijke reportagecommissie, maar aangenomen mag worden, dat de plechtigheden te Normandië, evenals de traditionele fakkelloop van Caen naar Eindhoven, zullen worden uitgezonden.

Een motor met pretenties

U denkt misschien, dat de foto een nieuw model race-auto toont? Niets daarvan. Het is slechts een motor, al is het er dan een met pretenties. Ontworpen en ontwikkeld werd dit nieuw model motor — vooral bedoeld voor de wedstrijdsport — in de fabriek van E. R. G. Earles, Elms Metals Ltd., te Birmingham. De motor is geplaatst achter de bestuurder, bij het achterwiel. Er is plaats voor drie personen, naast elkaar. Ontwerper Earles ziet voor deze machine, die motor en zijspan tot één geheel maakt, een goede toekomst. Bij slecht weer zit men onder een zeildoek, beschermd tegen wind, koude of regen.

Nieuwe roman van Antoon Coolen

„De vrouw met de zes slapers"

Eindelijk is er dan weer een nieuwe Coolen verschenen. De auteur van „Kinderen van ons volk", „De goede moordenaar" en „Dorp aan de rivier" heeft na de oorlog wel niet stil gezeten. Hij leverde de toneelgroep De Kersouwe, die het openluchttheater te Heeswijk bespeelt, ettelijke jaren achtereen een nieuw stuk, met name het spel van Sint Geertgens Minne en voorts een nieuwe bewerking van de oude legende van Genoveva van Brabant. Hij vertaalde en bewerkte sprookjes, publiceerde opstellen over „Vlaanderens grootste prozaschrijver Stijn Streuvels" en over enkele beginselvragen van moderne romankunst. De novelle „De ontmoeting", het geschenk van de Nederlandse Boekenweek 1947, werd door hem geschreven. Maar een nieuwe volwaardige roman van Antoon Coolen kregen wij, na 1938, toen „Herberg in 't Misverstand" verscheen, niet meer te zien. Als romancier heeft Coolen dus tamelijk lang gezwegen.

Het dorpsgerucht

Hoogstwaarschijnlijk is de oorlog hier ten deele debet aan. De oorlog en niet minder de na-oorlogse nivellerende veranderingen in de samenleving hebben het in wezen romantische gemoed van Coolen pijnlijk aangedaan. De zin en de lust in schrijven vergaan de romanticus, wanneer hij rondom zich steeds duidelijker waarneemt, dat er niet meer te mijmeren, doch alleen maar te rebelleren valt, of hoogstens: te getuigen. Nu is dit laatste gelukkig een drang, die Coolen van meet af aan niet vreemd is geweest. Hij getuigde.... als romanticus.

Hij demonstreerde in zijn romans, met een weemoed die kennelijk vermaning inhield, hoe de urbanisering van onze samenleving en van onze cultuur, de ontworteling betekende van alles wat goed, vertrouwd en hartelijk was. In dat goede, vertrouwde en hartelijke ontveinsde hij zich allerminst de gevaren van bekrompenheid en betuttelende conventie, of kortweg dorpsheid. Het kwade dorpsgerucht en zijn ongelukkige gevolgen voor wie er het weerloze slachtoffer van wordt, vond in hem bij herhaling een tuchtmeester. Men denke aan het lot, dat „Jantje, het schoenlappertje" en „Peerke, dat manneke" door achterklap ten deel viel. Maar soms ook gaat er van het dorpsgerucht iets onmiskenbaar gezelligs uit en al met al heeft Antoon Coolen het vrij ongecompliceerde dorpsklimaat steeds gezonder toegeschenen om in te leven dan het klimaat waarin de asfaltlelie en allerlei intellectualistische gewassen gedijen. De oorlog blijkt aan deze overtuiging geen afbreuk te hebben kunnen doen. Die overtuiging kwam alleen wat gelouterder, en — om een dik woord te gebruiken — veel meer universeel-menselijk uit de strijd.

Coolens nieuwe roman, „De vrouw met de zes slapers", speelt zich inniger dan een van zijn vroegere boeken af in „het kleine rijk" van de dorpsromantiek.

„Wij", — dat zijn de notabelen en anderszins curieuze figuren van het dorp —, „wij" hadden in ons dorp een kasteel. Zo ongeveer begint Coolen zijn roman, die zich allengs ontspint als mijmerkroniek van het tijdperk tussen de eeuwwisseling en het heden: een kroniek, waarin „wij" onszelf, als het ware buiten onszelf om, langzaam uit een schone droom zien ontwaken. Ten leste is „ons" kasteel, die feodale broedplaats der romantiek, compleet tot ruïne vervallen. „Wij allen" weten dan, waar „het geluk der verwachting" in „het geluk der herinnering" verkeerde.

Een happy ending?

De diepe weemoed, die in deze roman meer dan ooit Coolens wezenstrek blijkt te zijn, maakt deze vraag irrelevant. Het einde ligt in de aanvang en in de conceptie der geschiedenis opgesloten.

Kluisterende herinneringen

Omstreeks de eeuwwisseling werd de kleine Jacob Cordewever, zoon van de voornaamste dorpswinkelier, enkele malen te spelen gevraagd door het freuletje op het kasteel. Enkele malen maar, als hij er toevallig boodschappen moest brengen. Nadat hij haar in zijn jongensovermoed per ongeluk aan het schrikken had gemaakt, wilde de kleine freule niets meer met haar speelkameraadje te doen hebben. Bovendien: het kind en haar gouvernante vertrokken spoedig weer naar het buitenland. Jarenlang bleef toen het kasteel leeg staan.

Voor de freule, de latere barones, is het bovenstaande vermoedelijk een onbetekenende romance geweest, of zelfs dàt niet eens, maar Jacob Cordewever zal er levenslang de zoet kluisterende herinnering aan bewaren.

Toch is zij het voorval ook niet helemaal vergeten, want, eenmaal oud en grijs geworden, vraagt zij aan Cordewever, die dan al zijn zilveren jubileum heeft gevierd als gemeente-ontvanger in het dorp, of hij weet, wat er geworden is van het jongetje, dat in haar jeugd wel eens boodschappen kwam brengen op het kasteel. Hij heeft toen gezegd het niet te weten. En nog later, toen hij „dormeur" op het kasteel was geworden en de barones nòg ouder en nòg grijzer maar ook nòg liever van gemoed was geworden, heeft hij er nooit meer over durven beginnen, omdat hij dacht dat de barones het voorval nu wel helemaal vergeten zou zijn.

Deze barones is „de vrouw" in de roman, „De vrouw met de zes slapers". Wij horen weinig concreets over haar, maar dit weinige, dat nog opzettelijk vaag werd gehouden, is precies voldoende om ons het verloop van haar leven te leren kennen en de invloed, die zij, zonder het zelf te weten, uitoefende op Jacob Cordewever en zijn kring.

Door een ongelukkig liefdesavontuur verzeilt haar leven in de baan van eenzaamheid en planloosheid. Zij wordt oud en haar kasteel wordt oud en onweerhoudbaar gaan zij samen een geruisloze ondergang tegemoet. Het enige gerucht is het dorpsgerucht, hetwelk, nu eens verdachtmakend, dan weer vertederend en meegaand, maar altijd opperend zonder iets positief te wèten, ons geheel dit drama der vereenzaming voor ogen tovert, ons tevens een aantal terzijdes gunnend in het leven van de zes figuren die er zogezegd wat nader getuige van mochten zijn.

ANTOON COOLEN

Deze zes, met Jacob Cordewever aan het hoofd, hebben gedurende de laatste levensjaren van de barones bij toerbeurt 's nachts op het kasteel geslapen, omdat de Vrouwe zich, zo alleen in dat grote holle huis, niet veilig meer gevoelde. Dit halfdozijn mannen vormt een uitgelezen dorpsgezelschap, waarover veel treffends te vertellen valt. Coolen is hier op vertrouwd terrein. Men herinnere zich slechts zijn gezelschap uit „Herberg in 't Misverstand" en, meer naar het komische getrokken, zijn in de herberg „Moria" vergaderend genootschap van de snoek uit „Dorp aan de rivier". Cordewever en de andere dormeurs vergaderen in „De Doelen" en, hun geheimhouding ten spijt, vernemen wij dank zij de dorpspraat, hoe zij daar „op de barones" drinken en hoe er een soort van zaligmakende invloed van deze vrouw uitgaat op wie haar na zijn.

Nu eens waant de lezer zich in een pure sprookjeswereld, dan weer in een droomwereld, waarin idyllische en groteske momenten elkaar partij geven.

Het juiste halve-woord

De verteltrant is buitengewoon zuiver, charmant en natuurlijk; en van evenveel adel als Arthur van Schendel in zijn meest verfijnde romans heeft opgebracht.

Coolen is hier nadrukkelijk met Van Schendel te vergelijken; bijvoorbeeld met de Van Schendel van „De wereld een dansfeest". Toch is hij de oude Brabantse Coolen gebleven; alleen op een levenswijzer, weemoediger, stijlvoller, alsmede een aan elke vorm van provincialisme ontstegen plan.

Voor de liefhebber is het niet onaardig de aanzet tot het thema van deze rijkste en rijpste roman van Coolen terug te zoeken in diens novelle „Dat sprookje het feodale kasteel" uit 1924. Men kan haar vinden in de derde jaargang van het tijdschrift „Roeping" en in herschreven vorm in het jaarboek „Als het wintert", 1929. Over leven en werk van Antoon Coolen, en over diens groei als romancier, wordt men voortreffelijk ingelicht door het boekje dat Anton van Duinkerken in de reeks „Schrijvers van heden" aan zijn vriend wijdde (1949).

Om nog even op „De vrouw met de zes slapers" terug te komen. Dit is vooral een boek voor fijnproevers en voorts voor al die goede verstaanders, die achter een half woord een heel leven kunnen ervaren. Coolen spreekt hier steeds het juiste halve-woord. De moedwillig verzwegen „andere helft" luidt: weemoed, en werkt in onze verbeelding uit als de troost, dat alle geluk rijpt van verwachting naar herinnering*).

NICO VERHOEVEN

*) Antoon Coolen: „De vrouw met de zes slapers". N.V. Uitgeverij Nijgh & Van Ditmar, 's-Gravenhage 1953.

„Hobby"-boek is bron van activiteit en levensvreugd

Hebt U wel eens gehoord van die jongen, die Tonny heette en die al zijn vrije tijd besteedde aan het maken van papieren zweefvliegtuigjes? Wat eerst een hobby was, leidde rechtstreeks tot een weergaloze carrière van vliegtuigbouwer, die Anthony Fokker tot over de hele wereld beroemd maakte. Zo ziet U hoe een hobby, mits in volle overtuiging beoefend, kan beslissen over heel het verdere leven. Nu is een figuur als Fokker een zeldzaamheid, maar alles behalve zeldzaam zijn de mensen, die van hun hobby zoveel genoegen en voldoening hadden ondervonden en er zoveel kennis en ervaring aan hadden ontleend, dat ze zich in die richting verder gingen bekwamen en uit hun beroep ontwikkelden. Voor velen is dat de mooiste en natuurlijkste weg om tot een beroep te komen. Voor die mensen is er niets bevredigender dan dat liefhebberij, beroep èn roeping samengaan!

Daarnaast zijn er ook velen, voor wie de hobby juist een tegenwicht van hun beroep vormt. Wie de hele dag op kantoor over papieren en cijfers gebogen zit, kan in zijn vrije tijd in de een of andere hobby een ideale vorm van ontspanning vinden. Maar zo'n hobby is meer dan alleen maar een liefhebberij of een prettig tijdverdrijf, is meer dan een bron van amusement of een object om Uw krachten op te beproeven. Bewust of onbewust verlangt bijna ieder mens naar iets eigens, iets dat helemaal van en uit hemzelf is, dat uit eigen wensen is ontstaan en dat men met eigen initiatief, kracht en verstand kan ontwikkelen. Dat vindt men in een goed beoefende hobby. En bovenal: welk een oneindige voldoening gaat er niet van uit zelf iets gemaakt, zelf iets gecreëerd te hebben! Ja, een goede hobby, geeft Uw leven meer inhoud — maakt U rijker en gelukkiger!

Wat U in Uw vrije tijd zoal voor heerlijks kunt doen? Dat is werkelijk te veel om allemaal op te noemen en daarom moeten wij ons beperken tot hier en daar een greep uit de ruime sortering, waaruit U vrij Uw keuze kunt doen.

Technische hobbies, knutselen! Van hout speelgoed, meubels en allerlei andere gebruiksvoorwerpen maken. Modelbouw van schepen, treinen en vliegtuigen, die echt kunnen varen, rijden en vliegen. Laten we even die modelvliegtuigbouw onder de loupe nemen: zorgvuldig tekenen en meten, het zo lichte balsahout bewerken, latje voor latje aan elkaar lijmen, romp en vleugels bespannen en tenslotte naar buiten, de vrije natuur in. En dan die verrukkelijke voldoening als U het product van Uw eigen hoofd en handen als een stuk tot leven gebrachte materie over U heen ziet zweven! De populairste technische hobby is wel radio: zelf ontvangers en versterkers bouwen, zelf geluidsopnamen maken met een eigen fabrikaat bandrecorder, en eventueel zelf zenden. Van Uw hobbykamertje kunt U dan dank zij Uw zender draadloze banden van vriendschap leggen met zendamateurs over de ganse wereld....

Een geheel aparte bekoring gaat uit van de artistieke hobbies: tekenen, schilderen, boetseren en de vele vormen van kunstnijverheid, zoals weven, leerbewerking, „handwerken", werken met riet en raffia en poppen maken, waarmee men tot een eigen poppenkast of marionettentheater kan komen. De fotografie biedt de mogelijkheid de herinnering aan huis en hof, aan kinderen, familie en vrienden voor altijd „levend" te houden. Zelf ontwikkelen, afdrukken en vergroten is een uiterst boeiende bezigheid.

Hebt U wel eens scheikundeproeven gedaan? Reuze interessant! Of geeft U de voorkeur aan een hobby, waarin levende wezens een rol spelen? Planten kweken, kanaries fokken, konijnen of een aquarium houden — dit alles bezorgt U tal van nieuwe huisvrienden. Fijn is ook er in de vrije tijd op uit te trekken en als een ware ontdekkingsreiziger in de natuur biologische onderzoekingen te doen. De ganse aardbol staat tot Uw beschikking en hebt U daar niet genoeg aan, dan kunt U als amateursterrenkundige met een kijker (die U zelf kunt maken) Uw ontdekkingsreizen tot in de onbegrensde ruimten van het heelal voortzetten.

„Alles goed en wel" zult U zeggen, „maar stel dat ik dit inderdaad zou willen doen, hoe kom ik dan te weten hoe ik zelf een kijker kan maken?" Heel eenvoudig: U stapt naar Uw boekhandelaar en die zorgt er voor, dat U een boekje krijgt, waarin haarfijn beschreven staat hoe U een kijker kunt maken. En dat geldt nu voor elke hobby. Radio's bouwen? Fotograferen? Handwerken? Over elke hobby bestaat tenminste één boek, meestal zijn er zelfs verscheidene. Zo'n boek kost geld? Nee, het bespaart U geld. Wie zonder voldoende kennis foto's gaat afdrukken of vergroten, verknoeit een hoop fotopapier. In vrijwel elke hobby, waarmee U begint, verknoeit U in het begin veel materiaal, tenzij.......... U voldoende ingelicht bent en daarvoor is het hobbyboek een ideale raadsman.

Voor iedere man, voor iedere vrouw en voor ieder kind is er een hobby en — als trouwe gids en helper — een hobbyboek, die passen bij ieders persoonlijke smaak, aanleg en talenten. Als U eens bij Uw boekhandelaar gaat kijken, gaat U daarna vast enthousiast aan de slag. En als Uw kinderen iets voor een hobby voelen, helpt hen dan daarbij door een goed hobbyboek voor hen te kopen. Want specaal voor jonge mensen kan een goed beoefende hobby een schat voor heel het verdere leven zijn, een middel om tot bredere ontplooiïng te komen en bovenal: een met hoofd en handen bouwen aan de toekomst.

Leonard de Vries

Waanzinnige richtte een bloedbad aan

London. — Op het stoffelijk overschot van Nathan Goldberg, die met een pistool in de straten van London amok maakte, trof men een notitieboekje aan, waarin de namen waren opgetekend van 28 mensen, die ten dode opgeschreven stonden. Hun namen of initialen kwamen overeen met die van de moordenaar. Er waren 13 Nathans en 15 personen die dezelfde voorletters hadden als Goldberg.

Goldberg was bezield van een waanzinnige bloeddorst in verband met, naar zijn mening, hem aangedaan onrecht.

Twee jaar geleden duwde hij met zijn elleboog de dochter van een zekere Walsh van het trottoir. Dit zette kwaad bloed tussen Goldberg en de familie. Daarom koos hij Walsh uit als zijn eerste slachtoffer. Uit een telefoonboek schreef hij in zijn notitieboekje de namen op van mensen, met zijn eigen naam of initialen. Hij was van plan ze allemaal uit de weg te ruimen.

Met zijn notitieboekje in zijn zak trok Goldberg gisteren uit zijn flat in East End op zijn moord-missie uit. Telkens wist Goldberg de politie te ontlopen, nadat weer een slachtoffer was gevallen, en ging op in de glorie van zijn kort terreurbewind. Tenslotte ging hij naar een bioscoop in West End. Toen hij eruit kwam, kreeg de politie hem in de gaten en schaduwde hem. De achtervolgde merkte dit op. Hij sprong in een taxi, toen de politiehonden op hem afgingen. Plotseling hield de taxi stil. De politie trof Goldberg op de vloer aan, zijn nog rokende pistool naast hem.

De man overleed spoedig daarna in het ziekenhuis.

STUDIEBOX IN VEERBOOT

Texel. — Meer dan honderd Texelse meisjes en jongens volgen schoolonderwijs op het „vasteland" van Noord-Holland. Zij reizen in voor hen gereserveerde kajuiten van de veerboot, maar het gaat er in zo'n kajuit nogal eens luidruchtig aan toe. De stoombootmaatschappij heeft voor de studiehoofden, die hun dagelijkse overtocht willen gebruiken voor hun huiswerk, nu een speciale studiebox geinstalleerd.

De mens tracht uit staal zijn evenbeeld te smeden

"Hoe langer men zal vasthouden aan het adagium, dat het gemak de mens dient, des te moeilijker zal de strijd om het bestaan worden", zo schrijft de Italiaanse essayist Constufino in een van zijn semi-culturele verhandelingen. Hij noemt als gemeenschappelijk kenmerk van alle moderne gemakken, dat zij lawaai maken, en dat zij zijn opgebouwd uit bewegende delen, "waar men op allerlei wijzen tussen of onder bekneld kan geraken". Een nadere beschouwing van onze technische hulpmiddelen leert, dat de mens voortdurend tracht, uit ijzer en staal zijn evenbeeld te smeden.

Vrijwel elke machine heeft iets menselijks: in de zware industrie ziet men constructies, die als personages in een boek van de Marquis de Sade niet zouden misstaan; auto's, gereed voor de sprong, grijnzen u aan bij de oversteekplaatsen, en aan de halte vult een hongerige tram met passagiers haar ingewanden.

Wij zijn er in geslaagd, een totaal nieuw ras ter wereld te brengen, en thans worden wij van alle zijden beloerd en kunnen elk ogenblik worden verslonden. Huilende banden op het asfalt, brullende motoren, ratelende treinen en gierende straalvliegtuigen dienen ons gemak. Thans wordt uit Londen gemeld, dat zich op het ogenblik een hausse ontwikkelt in de handel in kogelvrije vesten, waarnaar, volgens een mededeling van de fabrikant, in alle werelddelen grote vraag bestaat. Een moment later lezen wij, dat de Amerikaanse geleerden in Yale bezig zijn, een middel te ontwikkelen om afdoende de zg. kater te bestrijden. Dat zijn ten minste twee artikelen, waarmede wij ons wellicht enigszins zullen kunnen beschermen. Ten overvloede wordt in de N.Y. Herald Tribune een bericht gepubliceerd, dat melding maakt van een te koop staand eiland. Het betreft hier het eiland Gairsay, dat tot de Orkney-groep bij Schotland behoort. Wellicht wordt dit ons toekomstig oord. Ver van de beschaving, met een kogelvrij vest en een middel tegen katers op een eigen eiland."

Buenos Aires. — Ongeveer 150.000 metaal arbeiders in Argentinië zijn in staking gegaan nu de onderhandelingen over een nieuw arbeidscontract zijn doodgelopen.

Tussen neus en lippen

Spijbelaars

Een vader van twee zoons, een van negen en een van 11 jaar, moest te Gadsden in Alabama voor de rechter verschijnen, omdat zijn jongens de school verzuimden.

„Waarom komen uw zoontjes niet op school?" informeerde de rechter. „Willen ze niet leren of zijn ze misschien bang voor de stok?"

„Neen, dat is het niet, Meneer de Edelachtbare" antwoordde Pa, „maar er zijn op school geen kwispedoors."

„Kwispedoors?" verbaasde zich de rechter.

„Ja, ziet U, ze pruimen. Dat is bij ons zo de gewoonte en nu weten ze niet waar ze op school met hun pruim moeten blijven. Maar ik zal het hun afleren, meneer de rechter, dat beloof ik u."

Kasregister

Eige weken geleden bemerkte de bedrijfsleider van een zaak te Wichita in Kansas, dat er 47 dollar te weinig in zijn kasregister zat. Hij begreep er niets van, maar er zat niets anders op dan uit zijn eigen zak het tekort aan te zuiveren. Dezer dagen bleek ook een inbreker intense belangstelling te hebben voor hetzelfde kasregister, want toen de bedrijfsleider op kantoor kwam, vond hij het apparaat van onder tot boven helemaal opengescheurd. De bedrijfsleider ontdekte echter nog meer, want door een scheur in de bodem stak een stukje papier omhoog. Hij trok er aan en het bleek een chèque van 47 dollar te zijn, gedateerd op de dag, waarop hij dit tekort had gehad. De inbreker had het niet gevonden en zijn buit bedroeg nihil, aangezien er verder geen cent in het kasregister had gezeten.

Boeren en brandweer

In de nabijheid van Treviglio in Italië vloog een boerderij in brand. De brandweer rukte onmiddellijk uit om de brand te blussen, maar de boeren, die met hun tienen al een emmerbrigade gevormd hadden, wilden van die officiële hulp niets weten, omdat zij meenden, dat zij voor de brandweer zouden moeten betalen. Met bijlen en stokken gewapend dreven zij de brandweerlieden op de vlucht, maar deze gingen versterking halen. Toen de brandweer in gezelschap van tien carabinièri terugkeerde, was de boerderij met al zijn hooi al tot de grond toe afgebrand ondanks het emmertje-water-halen van de domme boeren, die nu het gelag moeten betalen.

Zweden eten om te drinken

VREEMD VOLK, GESLOTEN, PRETLIEVEND EN MET GROOT DRANKMISBRUIK

Grote oom Amerika wordt geïmiteerd

(Van een bijzondere correspondent)

De Europeaan van „het continent", die voor de eerste maal met de zwaarbeladen veerboot van Denemarken naar Zweden oversteekt, ondergaat een vreemde gewaarwording. Alleen de nauwe Sont scheidt hem nog van het Scandinavisch schiereiland. De laatste etappe naar „het dak van Europa" is een klein sprongetje en nog op Deense bodem kan hij met het blote oog gemakkelijk de oude vestingtoren van Hälsingborg onderscheiden. Het is hem bekend, dat er achter die vriendelijk glooiende kuststrook een onnoemelijk uitgestrekt land begint. Maar wat weet hij eigenlijk van die nieuwe horizon, die daar in de verte opdoemt? Waarschijnlijk heeft hij zich beladen met foldertjes, reisgidsen, spoorboekjes, „een beknopte geschiedenis van het land en zijn cultuur" en meer van deze hoogst nuttige zaken, doch het is hem niet gelukt uit dit alles de geest van het Zweedse volk te puren. Dankbaar herinnert hij zich, dat Zweden zo geweldig hulpvaardig is geweest, toen de grote stormramp over ons land kwam; hij weet ook nog, dat het land in de laatste wereldoorlog neutraal is gebleven, hij heeft horen fluisteren over de hoge levensstandaard van dit volk, hij zag Zweden in de krant genoemd bij de jaarlijkse Nobelprijsvraag en de Zweedse meisjes zijn mooi — dat weet iedere buitenlander.

Geen stoer ras

Voordat wij naar Zweden trokken, stopte men ons op een reisbureau een reclamefoldertje over Zweden in de hand en in dat foldertje stond één zinnetje te lezen, dat ons bijzonder frappeerde. Het luidde: „Ongenaakbaarheid is de charme van Zweden". En dat ene zinnetje heeft ons niet meer losgelaten.

In de natuur van het land hebben wij deze ongenaakbaarheid niet kunnen vinden, al heeft men als Nederlander geen flauw begrip van de enorme afstanden, die men op een zwerftocht door Zweden moet afleggen. De immense wouden, die meer dan de helft van het land bedekken, hebben misschien iets beklemmends voor onze op-wijde-polders-ingestelde ogen, maar toch, ook de wild-stromende rivieren en het diffuse schemerlicht van de midzomernachten, het zijn allemaal geen verschijnselen die wij niet kunnen vatten of verwerken. In dit opzicht is het Noorse bergland veel woester, ruiger en onheilspellender; daar kan men zich wanen in het fabelland van berggeesten en reuzen.

De ongenaakbaarheid van Zweden hebben wij niet gevonden in de natuur, maar in het volk. De Zweed is van nature gesloten. Het valt vooral een buitenlander zeer moeilijk om diep in zijn persoonlijk leven door te dringen en hij blijft dan ook meestal steken bij een oppervlakkige kennismaking. Vele Zweden geven zelf ruiterlijk toe, dat zij hooghartig zijn.

Een Zweedse taalgeleerde, Rudolf Nordenstreng, die verschillende belangrijke werken over rassenkunde op zijn naam heeft staan, tracht in zijn boek over het Zweedse volkskarakter een verklaring te vinden voor deze eigenschap: „Onder alle volkeren, die ik persoonlijk heb leren kennen, is er geen zo schuw en ontoegankelijk als dat van mijn geliefde landgenoten. Maar deze schuwheid heeft haar oorsprong in bescheidenheid en in een gebrek aan zelfvertrouwen, dat hij tracht te verbergen door een masker te dragen en een trotse houding aan te nemen.

En waar komt die schuwheid en dat gebrek aan zelfvertrouwen vandaan? Ik weet het niet, ik kan er geen verdere oorzaak voor vinden, maar ik moet het constateren als een primair psychologisch feit."

Geel-blauwe vlag in top

Alhoewel vrijwel alle schrijvers over dit onderwerp het erover eens zijn, dat de doorsnee Zweed „ongezellig" is, hebben wij door veelvuldige contacten met de verschillende lagen van de bevolking, toch ook mogen constateren, dat de Zweden in hun persoonlijk leven zeer gastvrij zijn. De vreemdeling is een graag geziene gast, de deur staat altijd voor hem open en als hij zijn bezoek tevoren heeft aangekondigd, dan ziet hij al uit de verte aan de frisse geel-blauwe Zweedse vlag, die voor het huis speciaal voor hem in top gehesen wordt, dat hij van harte welkom is. Nodigt een Zweed u uit om koffie te komen drinken, dan overlaadt hij u werkelijk met alle mogelijke koeken en taarten die hij meestal zelf gebakken heeft, en die door hun omvang Hollandse magen voor 'n ware krachtproef stellen. Het officiële Zweedse diner is aan zeer ingewikkelde regels gebonden en de eerste malen zal de vreemdeling struikelen over alle gebruiken en voorschriften, maar dat zal geen Zweed hem kwalijk nemen.

Het Zweedse volk is een pretlievend volk. Het uitgaansleven is sterk ontwikkeld en menige Zweed laat zich door de verlokkelijke reclames verleiden, om het er goed van te nemen, ook al gaan zijn dure uitstapjes zijn financiële draagkracht te boven. De Zweed heeft deze pret broodnodig. De eindeloze lange winternachten, de grote verlatenheid van het landschap en de sombere sfeer van de uitgestrekte naaldwouden stemmen de Noorderling droefgeestig. Om deze melancholie kwijt te raken grijpt hij naar het glas. Als hij maar veel drinkt, — dat weet hij —, komt hij los uit die beklemmende ban, dan wordt hij overmoedig en meestal een stuk gezelliger. Deze gezelligheid wordt echter duur betaald met een diep ingevreten drankmisbruik. Van overheidswege stelt men alles in het werk, om dit wijdverbreide kwaad tegen te gaan, maar het is letterlijk vechten tegen de bierkaai.

Een Zweedse vrouwelijke journaliste, die hier kortgeleden op bezoek was om indrukken van ons land op te doen, verklaarde in een interview tegenover een Nederl. collega: „Het is vreemd, dat je hier in allerlei café's en kroegen zoveel sterke drank kunt bestellen als je zelf maar wilt en toch kom je hier op straat haast geen dronken mensen tegen". Kent men de mentaliteit van het Zweedse volk, dan is deze verwondering volkomen begrijpelijk. In Zweden is het namelijk precies anders om. Een bar- en kroegsysteem bestaat daar niet meer.

In restaurants krijgen de Zweden slechts alcoholica geserveerd, als zij een volledige maaltijd bestellen. Nu is het zo, dat grote drinkers zich niet bevredigd voelen met een paar glaasjes en dus om meer sterke drank te krijgen ook meer maaltijden bestellen. Een grote drinker is niet altijd een grote eter, zodat velen de maaltijden onaangeroerd laten staan. Het is natuurlijk zonde om steeds maar maaltijden op te dienen, die niet worden aangesproken en daarom ziet de kellner liever, dat de gasten van tevoren zeggen, dat het hun alleen maar te doen is om borrels. Zij betalen dan weliswaar voor een volledig diner, maar zij krijgen het niet opgediend. Een dwaze toestand, die mogelijk is geworden door een bepaalde wet. De wettelijke regeling van het drankgebruik blijkt een averechtse uitwerking te hebben. Bijna nergens ter wereld wordt zoveel gedronken als in Scandinavië. Hoewel alcoholische dranken sterk gerantsoeneerd zijn, hoort vooral in het Noorden van het land en speciaal in het weekend de goedgeklede dronkaard met de jeneverfles in zijn binnenzak tot het straatbeeld van een Zweedse stad.

„Eeuwigdurende vrede"

Deze en andere verschijnselen geven het Zweedse uitgaansleven iets opgeschroefds. Heel het jachtige amusementsleven in Stockholm spreekt daarvan. Men ziet aan alles, dat het volk op een te grote voet leeft. De „eeuwigdurende" vrede — Zweden heeft in anderhalve eeuw al geen oorlog meer gekend —, de rijke bodem van het land en de geperfectionneerde industrie hebben de levensstandaard op een hoog peil gebracht, maar tegelijk ook 't volk minder krachtig gemaakt. Het is niet prettig om het neer te schrijven, maar het moet ons van het hart dat wij naar Zweden waren gegaan, om daar een stoer Noordelijk ras te vinden en we hebben het niet gevonden.

Op enkele uitzonderingen na heeft Zweden — ook ons land lijdt aan datzelfde euvel — veel van zijn oorspronkelijk karakter prijsgegeven, om zijn grote oom Amerika te imiteren, maar dan op een minder geslaagde wijze.

In Zweden herkent men alleen in de oude generatie soms de krachtige volksgeest die spreekt uit de oude Scandinavische sagen en verhalen. Dit versterkt de indruk, dat Zweden in de laatste decennia een al te snel groeiproces heeft doorgemaakt.

Minder echtscheidingen in Nederland

's-Gravenhage. — Uit het zojuist verschenen demografisch Jaarboek 1953 van de Verenigde Naties blijkt, dat het percentage echtscheidingen in Egypte verreweg het grootste ter wereld is, namelijk 209 op elke 10.000 huwelijken. Dit is altijd nog dubbel zoveel als in de Verenigde Staten, waar „slechts" 104 van elke 10.000 huwelijken door echtscheidingen worden ontbonden.

In West-Berlijn weerspiegelen zich ook in dit opzicht de gevolgen van oorlog en bezetting Alleen al in de periode van 1949 tot 1951 eindigde in deze stad 189 van alle 10.000 huwelijken door echtscheiding. Voor de overige Europese landen ligt dit cijfer veel lager. In België werd ten aanzien van 30 op elke 10.000 huwelijken de echtscheiding uitgesproken, in Luxemburg 20, in Frankrijk 49, in West-Duitsland [illegible], in het Verenigd Koninkrijk 26, in Denemarken 63, in Zweden 29 en in Noorwegen 32.

Wat Nederland betreft is volgens het Jaarboek een daling in het aantal echtscheidingen te constateren, namelijk van 45 in de periode 1946—1948 tot 28 in de periode 1950—1952. Terwijl vrijwel alle landen een verhoging van het aantal echtscheidingen te zien geven, is dus in Nederland een omgekeerde tendens merkbaar.

DE MARTELAREN VAN ALKMAAR

Verslag uit 16e eeuw gevonden op Corsica

(Bijzondere correspondent)

Wellicht belangrijk met betrekking tot het proces ter zaligverklaring van de Martelaren van Alkmaar zijn enkele op het eiland Corsica gevonden documenten.

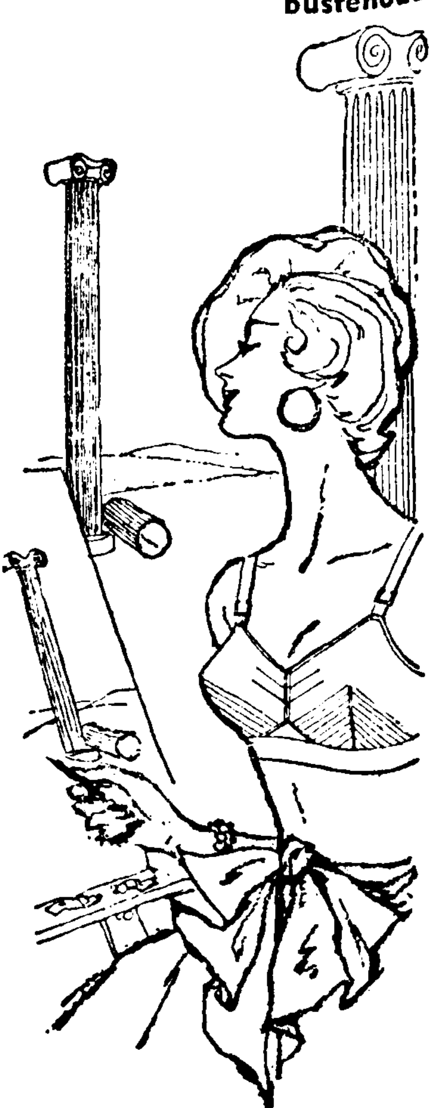
Nadat op 20 Juni 1572 Alkmaar door de Geuzen was ingenomen (begin der Victorie), werden de Franciscanen P. Daniël, P. Cornelis van Diest, P. Jan van Naarden, P. Lodewijk Voets en Br. Adrianus van Gouda gevangen genomen, mishandeld en op 24 Juni in Enkhuizen opgehangen. Een zekere Br. Engelbert Terborg, die eveneens tot het convent behoorde, wist aanvankelijk met medeneming van de ciborie en andere kostbaarheden aan de greep der Geuzen te ontkomen, maar hij stief enige maanden later op 1 November 1572 de marteldood in Ransdorp (Amsterdam)

Ongeveer 25 jaar geleden werd door de provinciale en Generale Overheid van de Orde der Franciscanen besloten om de zg. causa der Franciscaanse Martelaren van Alkmaar aanhangig te maken. Er werd contact opgenomen met de toenmalige bisschop van Haarlem, Mgr. Callier, die het plan met grote instemming begroette en de verwachting uitsprak, dat ook de beide wereldgeestelijken Eylard en David, die ongeveer terzelfder tijd hun leven gaven, in het proces zouden worden ingeschakeld. (De getuigenissen voor deze twee priesters stonden echter te zwak om er een proces van zaligverklaring op te bouwen, zo schrijft P. Dr. Willibrord Lampen O. F. M. in „Franciscana" '52).

In Mei 1928 had in Haarlem de openingsvergadering plaats. Mgr. Callier, die het bed moest houden, hield op zijn ziekenkamer een kort speechje, waarin hij zijn vreugde erover uitsprak, het begin van het proces der martelaren en heiligen **uit zijn diocees** te mogen beleven.

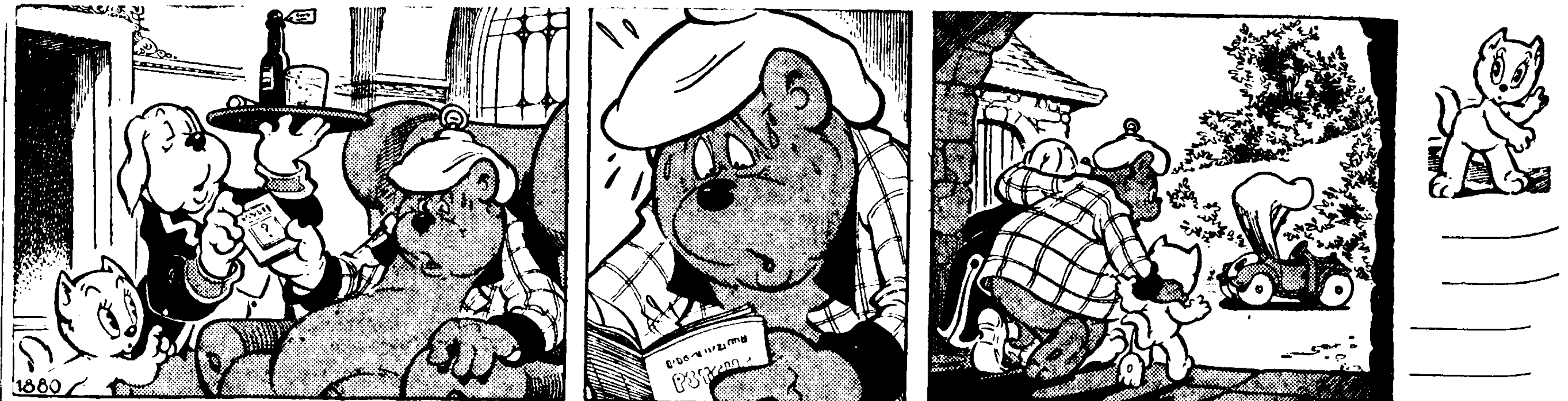
Sindsdien heeft men echter slechts bij tussenpozen iets over de moeizame vorderingen van het proces vernomen. Het diocesaan proces is inmiddels afgesloten; de akten bevinden zich op het ogenblik in Rome. De betreffende Congregatie maakt moeilijkheden, omdat de namen van ooggetuigen bij marteling en dood ontbreken. Hierom is de vondst op Corsica, waarover we in de aanhef spraken, wellicht belangwekkend. Het gaat hier om een vertaling van het verslag, dat de toenmalige provinciaal der Franciscanen in Nederland naar Rome heeft gestuurd over de lotgevallen van Pater Daniël en gezellen. De vertaling, die ontdekt werd door P. Th. Paré O.F.M., is een Italiaanse omzetting van Florentius van Leyden.

Uiteraard bevat dit verslag van een zo nauw betrokkene interessante en betrouwbare gegevens.





HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1769



1880. — Heer Bommel zat kreunend in zijn luie stoel. Een frisse ijsblaas koelde zijn kloppende schedel en de bediende Joost snelde aan met een hoofdpijnpastille.

„U moet een beetje de frisse lucht in!" zei Tom Poes. „Gewoon maar op avontuur uit, daar zult U van opknappen!"

„Ach, wat!" steunde heer Ollie, „dat dacht ik vroeger ook. Maar ik weet zo langzamerhand dat avonturen altijd zorgen en ellende betekenen! Hoofdpijn, dat is alles, wat men er van overhoudt!"

„Excuseer, heer Olivier!" onderbrak de trouwe knecht, „ik heb hier een boekje over zenuwen. Het is geschreven door een héél bekend zielkundige, een zekere dokter Dipper en het slaat precies op Uw toestand, als U mij toestand!"

Heer Bommel vatte de drukwerkjes aan en bladerde er lusteloos in. Doch na het lezen van enkele bladzijden was zijn belangstelling gewekt.

„Wij leven in een gespannen tijd," las hij voor. „Hoor je dat, Tom Poes. Hoe raak weet deze geleerde de dingen te zeggen! Een gespannen tijd! Jaja! De zenuwen overwerkt! Slapeloosheid, hoofdpijnen en neerdalingen. Wel, dit moet een heel knap zielkundig zijn, jonge-vriend! Hoe goed begrijpt hij het fijne, gevoelige zielsleven van een heer! Ik ga naar hem toe! Kom, breng me naar de Oude Schicht en kijk even in het adresboek waar hij woont! Bel hem op en zeg hem dat ik er aan kom, Joost!"

Zo sprekende drukte heer Ollie de ijsblaas vaster op het hoofd en wankelde, ondersteund door Tom Poes, de deur uit.

Van Duitsers niet verwacht!

Darmstadt (Duitsland). — Dat hadden we nu van Duitsers niet verwacht; ze gebruikten een 75 mm. granaat om aarde aan te stampen. Het geval ontplofte natuurlijk en twee personen werden gewond. Dat men wel wist met gevaarlijk tuig te doen te hebben bewees, dat de boeren, die deze granaat op zo'n vreemde manier gebruikten, er eerst de ontsteking uit verwijderden en daarna op dezelfde plaats een handvat bevestigden. Maar de lading had men maar laten zitten.

Hitler in schoorsteen

Trier (Duitsland). — De schoorsteen wilde maar niet goed trekken en de huurders van een woning waren dat eindelijk moe. Schoorsteenvegers hadden hun best gedaan, maar het euvel werd steeds niet goed verholpen. Tenslotte brak men de schoorsteen gedeeltelijk af en toen had men de oorzaak spoedig te pakken. Want hierin vond men een bronzen buste van Herr Hitler. Huurders, die in 1945 in dat huis woonden, hadden het in die dagen, toen de geallieerden binnen trokken, beter geoordeeld de heer Hitler-in-brons daar zolang op te bergen.

Kwajongens voetbalden met tas, die vermogen bevatte

Amsterdam. — Een aantal Amsterdamse straatjongens zijn voor het gebouw van de Nederlandse Bank op de Oude turfmarkt aan het voetballen geweest met een oude tas, die blijkbaar grote aantrekkingskracht uitoefende op hun met energie geladen benen. Zij zouden waarschijnlijk voorzichtiger met „het leder" hebben gevoetbald, wanneer ze geweten hadden hoe kostbaar de inhoud was, want in de tas bevond zich een totale waarde aan effecten van Nf. 135.000.

Met sportieve virtuositeit trapten de jongens de tas herhaalde malen rakelings langs de wallekant van het rokin, maar gelukkig voor de wanhopige 27-jarige kantoorbediende G. Th. H., die de tas verloren was, belandde deze na een hoog boogschot van een der jongens voor de voeten van een volwassen voorbijganger, de beurtschipper G. Koers uit Amsterdam. Deze raapte de tas op en keek er in, hij ontwaarde de stapel effecten, gaf de jongens een schrobbering voor hun nonchalance en nam de tas mee naar huis.

In het politiebureau Singel vernam hij even later, dat van het verlies der tas reeds aangifte was gedaan, vanochtend heeft hij tas en effecten bij de rechtmatige eigenaar teruggebracht: een effectenkantoor aan de Keizersgracht. De directie heeft haar dank voor zijn eerlijkheid met een beloning tot uitdrukking gebracht.

Gebleken is, dat de kantoorbediende gisteren de tas niet stevig genoeg op de bagagedrager van zijn fiets had vastgebonden. Zonder er iets van te bemerken had hij de tas, rijdende over de hobbelige turfmarkt, verloren.

Washington. — Officieel is thans medegedeeld, dat Donderdag j.l. in de hoofdstad van Honduras tussen de Verenigde Staten en deze midden Amerikaanse republiek een verdrag inzake militaire bijstand is getekend.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

5)

Nooit zou men een schouwburgzaal, al had het programma nog zo weinig publiek getrokken, „slecht gevuld" kunnen noemen, als mevrouw Waddington haar had betreden om het stuk te zien. Redenaars, die mevrouw Waddington voor zich zagen, geraakte in de waan, dat zij hun woorden richtten tot het grootste gedeelte van de bevolking der Verenigde Staten. En als zij naar Karlsbad of Aken ging, om de baden te gebruiken, schoolden bestuurderen zenuwachtig samen om de vraag te bespreken, of zij voldoende ruimte zou hebben om zich te keren.

Haar groeiende omvang was een aanhoudende zorg — een der vele zorgen — van haar echtgenoot. Toen hij met haar trouwde, was ze slank en fijn geweest. Maar tevens was zij de weduwe van wijlen Peter Hormick, de kaaskoning. Die had haar enige millioenen dollars nagelaten. En — zo kwam het H.H. Waddington somwijlen voor — het grootste gedeelte der rente, voortvloeiend uit dat vermogen besteedde zij aan zetmeelhoudend voedsel.

Mevrouw Waddington stond dus over de vloer te stappen, en op een gegeven moment ging de deur open.

„Lord Hunsington," kwam Ferris de butler aandienen.

Het peil van mannelijk schoon, tot nu toe in dit verhaal te berde gebracht, was niet hoog; maar de man, die nu binnenkwam, dreef het gemiddelde niet onaanzienlijk omhoog. Hij was lang en slank en elegant; hij had oprechte blauwe ogen — één er van voorafgegaan door een monocle — en zo'n kortgeknipt snorretje. Zijn kleren, kunststukken van kleermakerswerk, waren opgeperst door een genie. Zijn das was eenvoudig een tere witte vlinder, zo van de hemel gedaald, en nu over zijn boordeknoop zwevend alsof hij honing puurde uit een exotische bloem. George Finch — die nu met nummer acht aan 't zwoegen was en er net vier valse vouwen in had gelegd — zou 't hebben uitgeschreeuwd van jaloezie, als hij die das had gezien.

„Zo, daar ben ik," zei lord Hunsington. Hij zweeg even en ging toen voort: „Wel wel!" alsof hij gevoeld had, dat zulks van hem verwacht werd.

„'t Is heel vriendelijk van u, dat u komt," zei mevrouw Waddington, om haar as heen draaiend, waarbij ze hijgde als een dorstige eland.

„Helemaal niet."

„Ik wist wel, dat ik op u rekenen kon."

„U hoeft maar te bevelen...."

„U bent werkelijk een trouwe vriend, al ken ik u nog maar zo kort."

„Is er iets niet in orde?" vroeg lord Hunsington.

Hij was verbaasd — geen klein beetje zelfs — dat hij zich om tien over half acht in huis bevond, waar hij tegen half negen te dineren was gevraagd. Toen hij zich aan 't kleden was, werd hij gestoord door een telefoontje van mevrouw Waddington's butler, die het verzoek overbracht, of hij dadelijk wou komen. Nu zag hij, hoe zenuwachtig zijn gastvrouw was, en werd al bang, dat er iets spaak was gelopen met 't eten.

„Iets! 't Is helemaal mis!"

Lord Hunsington zuchtte onhoorbaar. Wou dat zeggen, dat 't op koud vlees met augurken zou uitdraaien?

„Henry heeft 't weer eens te pakken!"

„Ziek geworden, bedoelt u?"

„Ziek niet. Lastig." Mevrouw Waddington maakte een slikbeweging. „Is 't niet verschrikkelijk? Net vandaag, nu we zo'n belangrijk diner hebben.. en u hebt nogal zóveel moeite gedaan om hem manieren te leren! Ik zeg zo dikwijls: Henry is een heel ander mens, sinds lord Hunsington hier over huis komt. Hij vergist zich nooit meer met zijn vorken en hij kan al tamelijk verstandig over puddingsaus praten."

„Ik ben heel blij, dat ik nu en dan met een bescheiden wenkje...."

„En als ik hem mee uit neem, blijft hij keurig langs het trottoir meelopen. En nu krijgt hij, op de avond van mijn grootste diner, weer zo'n kuur!"

„Wat doet hij dan? Maakt hij ruzie?"

„Nee. Hij mokt."

„Waarover?"

Mevrouw Waddington vertrok haar mond tot een boze streep.

„Henry snakt weer naar 't westen!"

„Nee toch!"

„Ja toch. Hij snakt naar de grote, wijde, open vlakten van het westen. Hier in 't oosten zijn de mensen verwijfd, zegt hij; hij wil daarginds zijn, tussen de stille ravijnen, waar een man echt een man is. Als je 't mij vraagt, hebben ze hem weer iets van Zane Grey te lezen gegeven."

„Is er wel niets aan te doen?"

„Jawel, op de duur; ik krijg hem wel weer in orde, als ik de tijd heb — door zijn zakgeld in te houden. Maar dat duurt altijd even, en over een uur begint mijn grote diner.... de gasten kunnen ieder ogenblik komen, en er zijn enige van de rijkste en deftigste mensen in New York bij.... en nu weigert hij zijn smoking aan te trekken! Da's allemaal malligheid, zegt hij. Als een echte man dineren wil, neemt hij zijn geweer, trekt naar de wildernis, schiet een buffel en dan snijdt hij daar een biefstuk af en die bakt hij onder 't licht van de sterren. Dus nu wou ik maar even vragen: wat moet ik doen?"

Lord Hunsington plukte peinzend aan zijn kneveltje.

„Moeilijk geval."

„Ik had gedacht — als u eens met hem ging praten...."

„Ik betwijfel sterk, of dat helpen zou. 't Diner kan zeker niet doorgaan zonder hem?"

„Dan zitten we met dertienen aan tafel."

„Even kijken," Zijne lordschap peinsde en zijn gelaat klaarde op. „Ik weet 't! Stuurt u juffrouw Waddington er eens op af."

„Molly? Zou zij hem over kunnen halen, denkt u?"

„Hij is heel erg op haar gesteld."

Mevrouw Waddington dacht na.

„'t Is te proberen. Ik zal eens naar boven gaan, kijken of ze gekleed is. 't Is een lief meisje, vindt u niet, lord Hunsington?"

„Charmant, buitengewoon charmant."

„Laat ik u vertellen, dat ik van haar houd, alsof 't mijn eigen dochter was."

„Ik kan 't me voorstellen."

„Maar al houd ik nog zoveel van haar, ik neem me altijd in acht, dat ik niet dwaas toegeeflijk word. Er worden tegenwoordig massa's meisjes bedorven door deze dwaze toegeeflijkheid!"

„Zeer juist, mevrouw."

„Weet u, wat mijn vurigste wens is, lord Hunsington? Haar ooit gelukkig getrouwd te zien, met een goede man."

Zijne lordschap deed de deur achter mevrouw Waddington dicht en bleef enige tijd bij de deur staan, diep in gedachten. Misschien vroeg hij zich af, wanneer hij op zijn vroegst een cocktail mocht verwachten, misschien ook overwoog hij een ernstiger vraagstuk.. als er voor hem ernstiger vraagstukken bestonden.

x x x

Mevrouw Waddington stevende de trap op. Zij bleef staan voor een deur op het tweede portaal.

„Molly!"

„Ja, moeder?"

Mevrouw Waddington fronste, toen zij de kamer binnentrad. Hoe dikwijls had zij dat meisje nu al niet voorgehouden, dat zij „mima" tegen haar moest zeggen!

Maar dat was een kleinigheid, de moeite niet waard om over te spreken op een tijdstip als het huidige. Zij liet zich met een krakende kreun in een stoel neervallen. Al was mevrouw Waddington een sterke vrouw, toch stond zij, evenals de stoel, op het punt het te begeven.

„Moeder! Wat hebt u?"

„Stuur haar weg!" prevelde mevrouw Waddington, met een knik in de richting van haar stiefdochters kamenier.

„Ja, moeder. Je kunt nu wel gaan, Julie. Ik kan 't verder alleen wel. Zal ik een glas water voor u halen, moeder?"

Molly bekeek haar lijdende stiefmoeder met medelijdende lieftalligheid, en vaag kwam de wens in haar op, dat zij iets pittigers had om aan te bieden dan water. Haar eigen moeder echter, al jaren ter ziele — na toch lang genoeg geleefd te hebben, om een beslissende invloed uit te oefenen op het karakter van haar kind — had haar dochter opgevoed op de onnozele, stijve manier der ouderwetse moeders; dus, hoe ongelofelijk het ook schijne in deze dagen van groter verlichting: Molly Waddington had de leeftijd van tweeëntwintig jaren bereikt, zonder ook maar oppervlakkig kennis te hebben gemaakt met alcohol. Nu echter zag zij haar stiefmoeder naar adem snakken als een nijlpaard, dat thuis onenigheid heeft; en derhalve kan zij het betreurd hebben, dat zij niet een dier wijze moderne meisjes was, die altijd een paar slokjes bij de hand hebben in een duur en sierlijk flaconnetje.

Maar al beletten de gebreken van haar opvoeding haar, in deze crisis afdoende maatregelen te nemen, één ding viel niet te ontkennen: zoals Molly Waddington daar stond, gekleed voor het grote diner, was zij een bijzonder sierlijke verschijning. Als George Finch haar op dat moment had kunnen zien, terwijl haar uiterlijk schoon verhoogd werd door de glans van medelijden en hulpvaardigheid in haar gelaat, dan had hij zeker verblind zijn ogen gesloten.

Zó snel echter had hij dat nooit kunnen doen, of hij moest hebben opgemerkt, dat Mullett een nog zuiverder gevoel voor het juiste woord had ten toon gespreid, in hun jongste gesprek over een boeiend onderwerp, dan hij had gemeend. Het kon onmogelijk worden tegengesproken of betwijfeld: Molly Waddington was snoeperig. Haar avondjapon van rose zijde maakte haar slanker dan ze inderdaad was. Allerliefst kwamen er haar voetjes in goudleren schoentjes onderuit. Haar rose vingertjes schoven nog iets aan de grote strik van haar ceintuur, en haar krullokken hingen om een rond gezichtje met een iets opwippend neusje. Zij had grote ogen, maar kleine tanden, parelwit en precies gelijk. En — al zag men dat niet aanstonds — zij had een klein moedervlekje achter in haar lelieblanke hals. Kortom: als George Finch haar had aanschouwd, in die schoonheid van lichaam en ziel en toilet, alles tegelijk, waren niet alleen zijn ogen verblind, maar was hij allicht plat ter aarde voor haar neergevallen.

Mevrouw Waddington had zich intussen enigszins hersteld. Zij haalde wat rustiger adem en zat meer rechtop in haar stoel, alweer enigszins in haar gewone keizerlijke houding.

„Molly," zei mevrouw Waddington, „heb jij je vader iets van Zane Grey te lezen gegeven?"

„Natuurlijk niet, moeder."

„Weet je 't zeker?"

„Heel zeker. Ik geloof niet eens, dat er iets van Zane Grey in huis is."

„Dan is hij de deur uit geslopen, om weer zo'n wildwestfilm te kijken," veronderstelde mevrouw Waddington.

„Hij is toch niet...."

„Ja. Hij héeft 't weer."

„Erg?"

„Zo erg, dat hij zich niet wil verkleden voor 't diner. Weet je wat hij zegt? Als de jongens" — mevrouw Waddington huiverde — „als de jongens hem niet goed genoeg vinden in een flanellen sporthemd, komt hij heelemaal niet aan tafel. En nu heeft lord Hunsington me aangeraden, jou naar hem toe te sturen, om hem tot andere gedachten te brengen."

„Lord Hunsington? Is die er nu al?"

(Wordt vervolgd)

Kampioenen speelden kort spel

Trappersteam speelde gelijk tegen Aruba Jrs.

Oranjestad. — In een levendige wedstrijd tussen Trappers en Aruba Jrs welke gistermiddag op het Aruba Jrs terrein plaats vond, hebben de mannen van Santa Cruz het klaar gespeeld de Aruba Jrs op eigen terrein een gelijkspel af te dwingen. De Trappersdoelman Carlito Werleman heeft in dit succes een groot aandeel gehad en zijn goede keeperswerk dwong deze middag bewondering af.

Onmiddellijk na het beginsignaal trokken de Aruba Jrs met de vrij sterke wind in de rug in de aanval en het Trappersdoel werd onmiddellijk onder vuur genomen. Keeper Werleman bleek in uitstekende vorm te zijn en de prachtige kopbal van Bota in de 4de minuut werd door hem op meesterlijke wijze gestopt terwijl hij even later de hard ingeschoten bal van Brion over de lat werkte.

Na deze aanvallen begonnen de Aruba Jrs kort en over de breedte van het veld te spelen waarbij ook dikwijls te individueel gespeeld werd. Keer na keer wisten de Trappers dan ook het gevaar te keren en de bal weg te werken. Na ongeveer 10 minuten in de verdediging te zijn geweest ondernam de snelle rechtervleugel van de Trappers een aanval op het Aruba Jrs doel, doch Laroza was op zijn hoede. Even later kreeg Ciriaco Tromp de bal van rechts aangegeven en met een goed gericht schot gaf hij Werleman geen schijn van kans. 1—0 voor de Aruba Jrs. Dit doelpunt was voor de Trappers aanleiding er een schepje bij op te zetten en zowaar het gelukte om enige aanvallen, ondanks de

Van de Arubaanse Sportvelden

betere techniek van de Aruba Jrs en de vrij sterke tegen wind, op de Aruba Jrs veste te ondernemen. De afwerking was echter onvoldoende en met weinig moeite hield de Aruba Jrs defensie schoon schip.

Ongeveer 10 minuten voor het verstrijken van de eerste helft kreeg de snelle rechtsbuiten van „Trappers" de bal goed van zijn middenhalf aangegeven en snel naar binnen zwenkend omspeelde hij Laroza en gaf daarna keeper Hernandez het nakijken. 1—1. Ofschoon de Aruba Jrs met verschillende felle aanvallen trachtten de verloren gegane voorsprong te hernemen, gelukte dat niet en de rust ging in met gelijke stand (1—1).

Na de hervatting hebben de Aruba Jrs, het beste van het spel gehad en zij waren het meest in de aanval. Evenals dat voor de rust het geval was, werd het spel te kort gehouden en de vurig spelende Trappersdefensie gesteund door de halflinie zag kans stand te houden. Verschillende goed gerichte schoten van Bota, Kemp, Rodriquez en Brion werden door keeper Werleman onschadelijk gemaakt. Ongeveer twee minuten voor het einde kreeg de Trappers voorhoede nog een kans doch het schot van Ras werd tot hoekschop verwerkt en voor dat deze genomen kon worden bleek de tijd verstreken te zijn en floot scheidsrechter van der Kuyp voor het einde. De Trappers hadden een gelijkspel op de kampioenen weten te behalen

Camel was Dodgers de baas

Oranjestad. — De gistermorgen op het Aruba Jrs terrein gespeelde baseballwedstrijd tussen de Camel en de Dodgers werd door de Camels met 2—1 gewonnen. Vanwege het feit dat de wedstrijd ver over tijd aanving werd besloten slechts 5 innings te spelen. In de 1ste inning zagen beide ploegen kans elk een run te maken zodat de stand 1—1 werd. De Camels maakten in de tweede helft van de 2de inning wederom een run en daar in deze stand geen verandering meer kwam wonnen de Camel's deze vriendschappelijke wedstrijd.

Old S.C.A. verloor van Mercurius

Oranjestad. — De op het A.S.U. terrein gespeelde veteranenwedstrijd tussen de mannen van de handel Mercurius en de oudjes van Paradera, S.C.A. is na een sportieve wedstrijd in een 2—0 overwinning voor de Mercuristen geëindigd. De stand van deze competitie is thans:

	g.	g.	g.	v.	p.	v.	t.
J.G. Emansp. cl.	6	4	2	0	10	11	2
Mercurius	6	3	2	1	8	7	6
POVA	6	3	0	3	6	13	8
S.C.A.	6	2	1	3	5	6	8
Aruba Jrs	5	0	3	2	3	7	14
R.C.A.	5	0	2	3	2	4	10

Eman-elftal nog te jeugdig

Oranjestad. — Het Pova veteranen elftal heeft Zaterdagmiddag op het Aruba Jrs terrein een eervolle nederlaag geleden tegen het sterke en jeugdige elftal van de John G. Eman sportclub. Het was, of liever het moest een veteranenwedstrijd zijn, maar wat wij ook van deze wedstrijd kunnen schrijven, een veteranenwedstrijd was het geenszins. Wij zijn er van overtuigd dat dit elftal, zoals het Zaterdagmiddag tegen de Povaveteranen speelde in de Overgangsklasse van de AVB geen slecht figuur zou slaan. Om echter de mooie veteranenwedstrijden te behouden willen wij hier de wedstrijdleiding er op wijzen om in een volgende competitie een bepaalde leeftijd vast te stellen of wel over te gaan op het z.g. kantoorvoetbal. Elftallen zoals Pova, Aruba Jrs en RCA alsmede Mercurius en S.C.A. kunnen het nu eenmaal niet meer maken tegen jeugdige ploegen als die van de John Eman Sportclub, waarvan bij voorbaat iedere wedstrijduitslag van te voren reeds bekend is. Dat de Pova slechts een 2—0 nederlaag moest lijden kwam door het stevige verdedigen van het elftal. Voor de rust was de stand nog dubbel blank.

Hollandia dwong R.C.A. gelijkspel af

Oranjestad. — Het is Hollandia, dat gistermiddag met een verjongde ploeg in het R.C.A. sportcentrum verscheen, gelukt tegen de R.C.A.-ers een gelijkspel te behalen en zelfs had het weinig gescheeld of de Oranjehemden hadden met de volle winst huiswaarts getrokken.

Gedurende de eerste helft was R.C.A. het meest in de aanval en door een schot van Gonzalez namen de rood-wit-blauwen de leiding. Nog voor het verstrijken van de eerste helft bracht Hollandia de stand op gelijke voet. (1—1). Na de hervatting waren de Hollandianen het meest in de aanval en het gelukte hen na ongeveer een kwartier spelen de leiding te nemen. (2—1). Ongeveer 10 minuten voor het einde bracht Dirksz de stand op gelijke voet. (2—2). Met deze stand kwam het einde en hadden de Hollandianen het klaar gespeeld R.C.A. een gelijkspel af te dwingen.

De Commissie van Overleg der locale werknemers van het West-Indisch bedrijf der KLM maakt hierbij met droefheid het overlijden bekend van

V. D. KUWAS

in leven lid van genoemde commissie.

Curaçao, 24 Mei 1954

De anti-Duitse gezindheid in Nederland

Bonn. — Naar aanleiding van de jongste demonstraties in Nederland antwoorden de Duitsers met een afwijzende houding tegenover het toeristenbezoek aan Nederland, zo schrijft het rechtse blad „Fortschritt".

Reisbureau's in de grote steden van het Rijnland hebben geconstateerd, dat de belangstelling voor Nederland daalt. Verscheidene autobusondernemingen moeten de reisroutes veranderen, waar zij tochten door of naar Nederland hadden geprojecteerd.

Voortaan zullen de Westduitsers weigeren Hollandse boter of eieren uit Nederland te kopen, zo schrijft de „Fortschritt".

De burgemeester van Rotterdam, mr G.E. van Walsum, heeft naar aanleiding van de anti-Duitse gedragingen in Nederland jégens Duitse toeristen te Dortmund verklaard, dat de Duitsers niet van de Nederlanders mogen eisen, dat zij alles wat in het verleden gebeurd is, vergeten, maar dat de Nederlanders het democratische Duitsland niet meer verantwoordelijk moeten stellen voor de fouten van het Derde Rijk.

Burgemeester van Walsum woonde met veertig functionarissen van de gemeente, de Kamer van Koophandel en Fabrieken en de haven de door de gemeente Dortmund georganiseerde Rotterdamse Dag bij.

„Interland"-voetbal te Geneve

Genève. — Oost en West hebben elkaar dezer dagen tijdelijk gevonden in een spelletje voetbal op het grasveld bij het paleis der Naties. Het begon, toen de chauffeur van een van de gedelegeerden, die aan de conferentie in het paleis deelnemen, een oude tennisbal te voorschijn haalde en zich daar in zijn eentje mee ging amuseren. Het duurde niet lang, of hij kreeg gezelschap van een aantal collega's van de Britse, Amerikaanse, Franse, Canadese en Australische delegaties, zodat er een partijtje voetbal kon worden gespeeld. Toen verlieten de Russische chauffeurs en lijfwachten hun lange, zwarte wagens en schaarden zich aan de kant om te kijken. Op een gegeven moment kon een van hen de verleiding niet langer weerstaan: hij trok zijn jas uit en ging meedoen. **De andere Russen hielden geen oog** van de bal af, maar beperkten zich tot aanmoedigingen.

De verklaring der Surinamers over de dominion-status

Bij hun aankomst op Schiphol is aan de Surinaamse delegatieleden door de „samenwerkende organisaties van Surinamers in Nederland" een verklaring aangeboden, waarin voor Suriname de dominion-status werd geëist. Een der op deze verklaring als ondertekenaar genoemde organisaties was de vereniging „Ons Suriname".

Het bestuur van de afd. Z.-Holland deze vereniging verklaart thans het volgende: „Naar aanleiding van een „door de zich noemende samenwerkende organisaties van Surinamers in Nederland" uitgegeven verklaring van 20 Mei hebben wij met verbazing gelezen, dat dit stuk mede ondertekend is namens de vereniging „Ons Suriname". Wij stellen er prijs op te verklaren, dat dit beslist niet geschied kan zijn namens alle leden, daar de vertegenwoordigers der afd. Z.-Holland, aan wie wij op het laatste ogenblik de reeds ter verspreiding gedrukten verklaringt is vrijgelegd, namens deze afdeling uitdrukkelijk bezwaar maakte tegen deze publicatie, omdat hij deze niet in overeenstemming met de wens der leden van de afd. Z.-Holland achtte hij de publicatie ook overigens onjuist in ongewenst oordeelde. Het bestuur van de afd. Z.-Holland ziet „zonder zich enig oordeel over de materie aan te matigen" met vertrouwe het resultaat van de arbeid van de Surinaamse delegatie tegemoet.

Bezwaren van Aruba zijn te begrijpen

In een artikel over de R.T.C. schrijft De Linie o.m.: „Nog niet geheel zeker is de houding van Aruba. Wel is waar heeft het lid van de Raad van State, professor Kranenburg, een bezoek aan dit eiland gebracht teneinde de Arubaanse bezwaren te bespreken, doch of dit bezoek resultaat heeft gehad werd tot nu toe niet medegedeeld. Wij betreuren deze geheimzinnigheid, in het bijzonder omdat wij de bezwaren van Aruba zoal niet deelden dan toch wel konden begrijpen.

Voorts is de positie van de Procureur-Generaal in de Nederlandse Antillen een netelig probleem, waarover de Conferentie ongetwijfeld een beslissing zal nemen."

Over het P.G.-vraagstuk heet het in hetzelfde artikel: „Wat de kestie van de Procureur-Generaal op de Nederlandse Antillen betreft — een belangrijke kwestie met het oog op de ligging der eilanden en het behoud der rechtsorde — wij vermoeden dat hierbij enige gevoeligheden in het spel zijn — eerbiedwaardige gevoelens overigens. De Ronde Tafel Conferentie moge in kalm beraad de juiste oplossing vinden en met de aanvaarding van het Statuut voldoening schenken aan de verwachtingen welke gekoesterd worden, zowel in Nederland als in Suriname en de Nederlandse Antillen."

OMHEININGSCOMPLEX

Dr. Ph. Bloemsma, een in Nederland geboren chirurg, die al jaren in Washington woont en vier jaar in een Japanse krijgsgevangenkamp heeft doorgebracht, heeft voor een krijgsraad verklaard dat 98 percent van de beschuldigingen van gevangenen tegen medegevangenen onjuist zijn. Volgens dr Bloemsma verliest bijna elke gevangene zijn gevoel voor goed en kwaad wanneer hij een tijd in een afgesloten kamp doorbrengt. De gevangenen krijgen dan een „omheiningscomplex". Dr. Bloemsma was deskundige bij de berechting van een Amerikaans korporaal die er van beschuldigd werd tijdens zijn gevangenschap met de Chinese communisten te hebben samengewerkt.

Spannend slot bij Baluarte-Queen Anne

Wiersma bracht op het nippertje zege voor Baluarte

Oranjestad. — Tijdens het enerverende slot van de damessoftbalwedstrijd Queen Anne vs. Baluarte welke Vrijdagavond onder matige belangstelling in het Wilhelminastadion plaats vond, was het de kleine Wiersma die onder gejuich van de Baularte aanhang in het laatste moment van de strijd „home"-stormde en aan de Baulartes de 6—5 overwinning bracht.

De hele wedstrijd ging het spel gelijk op. Nadat in de eerste inning door het slechte pitchen van Mej. Marlene Bronswinkel de Queen Annes een 2—0 voorsprong hadden genomen en Marlene door haar zuster Eveline was afgelost, namen de Baulartes twee runs voor hun rekening en wel door de dames Quijada en Eveline Bronswinkel waardoor de stand op gelijke voet (2—2) werd gebracht. In de 2de inning zagen geen der beide ploegen kans in deze stand verandering te brengen maar in de derde inning namen de Baluartes door runs van de dames Magda Steba en M. Quijada een 4—2 voorsprong. De Queen Annes lieten het er niet bij zitten en door de speelsters Arindel en Tromp brachten zij in de eerste helft van de 4de inning de stand weer op gelijke voet. 4—4. Kort was deze stand want nog in dezelfde inning gelukte het de Baluartes door mej. Winalda Williams een 5—4 voorsprong te nemen. Deze voorsprong was voor de Baluartedames weer van korte duur want in de eerste helft van de 5de inning bracht Queen Anne met een run van Augustina Gumbs de stand op 5—5.

Deze stand bleef tot het laatst van de zesde inning gehandhaafd. Nadat de Queens in deze inning aan bat waren geweest en geen kans hadden gezien een run te maken kwamen de Baluartes voor het laatst aan bat. Tijdnood dwong om na beëindiging van de zesde inning de wedstrijd te eindigen. Het was de kranige, klein van postuur zijnde mej. Wiersma die als 1ste batster in deze laatste halve inning kans zag een ....hit.... te maken en de 1ste base te bezetten. Wel bracht Mej. Steba het even later tot de 2de base

Hollandia II kon het niet klaren

Oranjestad. — De wedstrijd tussen de reserves van Hollandia en R.C.A. welke gistermiddag als voorwedstrijd in het R.C.A. centrum plaats vond is na sportieve strijd door de R.C.A.-ers met 2—0 gewonnen nadat de rust met een 1—0 voorsprong voor de rood-wit-blauwen was ingegaan.

maar werd daar uitgespeeld. Mej. Wiersma had inmiddels de 3de base bezet. De batster W. Williams bereikte kort daarna de 2de base doch Quijada werd uitgeworpen. Zeer waarschijnlijk van de grote spanning werd het werpen van de Queen Annes pitcher mej. Agnes Lejeuz er niet beter op en zij gaf zelfs een base weg aan mej. Adonis. Met drie speelsters op base en een out zag het er voor de Queen Annes niet best uit. Onder grote spanning wierp Lejeuz de bal naar batster Adonis.... hit.... gejuich van de tribunes en met de handen zegevierend omhoog rende de kleine Wiersma binnen, daarmede de overwinning aan de Baluartes gevende. 6—5.

Aan een mooie wedstrijd was een einde gekomen.

CURACAO Postduivensport

Willemstad. — Op Zondagmorgen werd door de vereniging van Postduivenhouders „DE SNELVLUCHT" de laatste uit een serie van 5 wedvluchten voor Oude duiven gevlogen vanaf Bonaire. In concours waren 36 duiven.

De uitslag was als volgt:

van Lit, 1, 2, 6, 8.; Jolen, 3, 5, 9, 12; Willems, 4, Anemaet, 7, 11; Paulina, 10. De eindstand van deze serie is:

Voor het Kampioenschap „Onaangewezen vogels"

van Lit 692 pt.; Anemaet 488 pt.; Willems 458 pt.; Paulina 422 pt.; Jolen 394 pt.; Vis 289 pt.; Fikkert 243 pt.; Ellis 189 pt.; van Eer 182 pt.; Hofmans 147 pt.; Zieck 89 pt.; Gebr. Rober 76.; v'd Plaat 62 pt.

Voor het Kampioenschap „Aangewezen vogels"

Jolen 247 pt.; van Lit 247 pt.; Anemaet 241 pt.; Vis 200 pt.; Willems 157 pt.; Fikkert 111 pt.; Paulina 101 pt.; van Eer 100 pt.; Ellis 96 pt.; Zieck 89 pt.; Gebr.. Rober 76 pt.; Hofmans 53 pt.

Om dit kampioenschap zal er een beslissings-wedvlucht worden gevlogen door de heren Jolen en van Lit.

De stand:

Voor de P. Sluis-beker

van Lit 1321 pt.; Willems 1016 pt.; Paulina 916 pt.; Jolen 874 pt.; Gebr. Rober 862 pt.; Hofmans 710 pt.; Fikkert 627 pt.; Vis 625 pt.; Anemaet 602 pt.; Ellis 545 pt.; v'd Plaat 448 pt.; Romondt 356 pt.; van Eer 100 pt.; Zieck 89 pt.;

Met deze serie wedvluchten werden de volgende resultaten bereikt:

Toon van Lit

Kampioen „Onaangewezen vogels Oud Bonaire"; 1e Kampioen „Onaangewezen vogels Oud Westpunt en Bonaire"; 1e Kampioen „Aangewezen vogel Oud Westpunt en Bonaire"; Kampioen Duif Bonaire met doffer S-Curacao 53-83; Kampioen Duif Westpunt en Bonaire met dezelfde doffer.

C. Jolen

2e Kampioen „Aangewezen vogel Oud Westpunt en Bonaire".

R.E.H. Willems

2e Kampioen „Onaangewezen vogels Oud Westpunt en Bonaire".

De hoogstgemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was 1330,902 meter per minuut.

„Van de stemmen der kleine in het wit geklede engelen sprak heel Rome"

(Van onze Romeinse correspondent)

5000 kleine zangers, jongenskoren uit 19 landen van Europa, Amerika en Noord-Afrika en leden van de wereldfederatie der „Pueri Cantores" hebben — het is reeds in het kort bericht — in Rome hun vijfde internationale congres gehouden. Het onvergetelijke hoogtepunt was de H. Mis in de St. Pieter, opgedragen door kardinaal Tisserant. Reeksen schijnwerpers en jupiterlampen, in verre hoogten opgesteld, zetten het Pausaltaar en de geheel met zangertjes gevulde ruimte daarachter in helle gloed, andere schijnwerpers verlichtten de binnenzijde van de koepel en de machtige gewelven, die een gouden licht weerkaatsten. De immense basiliek was geheel bezet, dertig- tot veertigduizend personen woonden, de H. Mis bij. Van een hoge dirigeerstoel af leidde kanunnik Maillet, de voorzitter der federatie, de 5000 kinderstemmen, die geschraagd werden door mannenkoren.

Na afloop van de H. Mis drongen zangers en gelovigen naar buiten en het ging als na de Zondagse hoogmis in uw parochiekerk: voetje voor voetje. Weer was het Pietersplein vol mensen, toen de Paus, eenmaal en even later nog eens, uit het geopende raam van zijn studeerkamer allen begroette, bleef groeten en toen, na zijn vertrouwde wijde gebaar, dat de zegen inzet, het plein stil werd en ieder knielde, tekende de H. Vader naar drie richtingen het kruisteken over koren en pelgrims, over Romeinen en vreemdelingen. Het aantal aanwezigen werd geschat op 100.000

In het auditorium van het palazzo Pio aan de Via della Conciliazione hadden de jongens reeds een avondconcert gegeven. De grote zaal was geheel bezet en onder het gehoor bevonden zich zeven kardinalen, de pro-staatssecretaris van Z.H., leden van het pauselijk hof en diplomaten. Executanten en toehoorders zien met blijdschap op deze avond terug. In het muziekminnend Rome werd het concert een uitzonderlijk evenement. Tussen witte pijen en toga's van verscheidene kleur en snit viel het Haagse „Matrozenkoor" op door kleding en door hun zang. Gedurende de congresdagen hebben de groepen uit de verschillende landen ook afzonderlijke uitvoeringen gegeven: op ambassades en priestercolleges en tot verrassing van de buitenlandse persclub liep Mgr. Maillet er op een avond even vriendschappelijk binnen met in zijn voetspoor honderdvijftig Franse jongens, die in ruil voor onze schamele limonade anderhalf uur de aanwezigen in roerloze aandacht gevangen hielden, zodat ergens in het gebouw de telexen tevergeefs rammelden en geen telefoon beantwoord werd!

De 100 Nederlandse zangers uit Den Haag, Oosterwijk en IJmuiden, onder leiding van Frater Diogenes en maestro Marius Monnikendam, hebben van hun verblijf in de Eeuwige Stad genoten, zij waren dankbaar, zoals Rome hen wederkerig dankbaar was: in de oude basiliek van S. Maria in Aquiro zongen zij een lof en een Mis. Composities — waaronder verscheidene van Marius Monnikendam — en uitvoering werden o.m. door Michele Pacaccio in het Vaticaanse blad, de Osservatore Romano, in extenso besproken en bepaaldelijk lyrisch geprezen.

Wij hebben Mgr. Maillet nader gevraagd naar organisatie en congres. De wereldfederatie der Pueri Cantores is ontstaan uit de samenwerking tussen de Franse knapenkoren,- Les Petits Chanteurs à la Croix de Bois. Hun doel was het beoefenen der gewijde muziek als een werkelijke zending, waartoe de aansporing gekomen was van het thans 50 jaar geleden uitgevaardigde „Motu Proprio" van Paus Pius X. En het congres, aldus kanunnik Maillet, is dan ook speciaal gewijd aan de herdenking van dat pauselijk schrijven.

In de loop der jaren hadden vele knapenkoren van beroemde kathedralen en heiligdommen overal ter wereld contact gezocht met de Franse organisatie en zo kwam het, dat in 1939 het plan voor een mondiale aaneensluiting geboren werd. Vertraagd in zijn ontwikkeling door de wereldoorlog kwam de organisatorische vorm eerst in 1945 tot stand. Het eerste congres werd in Parijs gehouden in 1947 en de officiële publieke bekrachtiging kwam in 1949, toen de H. Vader zelf voor de drieduizend jeugdige deelnemers aan het congres te Rome de H. Mis celebreerde aan het Pausaltaar in de St. Pieter. Spoedig volgde de goedkeuring op schrift, vergezeld van een aantal pauselijke richtlijnen.

Thans omvat de federatie 1820 groepen met ongeveer 80.000 zangertjes uit 59 landen en een aantal nieuwe aansluitingen wordt binnenkort verwacht. Het doel van dit samengaan is door gemeenschappelijk overleg, door studie en publicaties door het verspreiden van goede kerkmuziek het aandeel der jongenskoren bij het Opus Dei te steunen en te vervolmaken. Wij konden voor dit congres volstaan met een uitnodiging en aansporing van het bulletin „Pueri Cantores" en niettegenstaande de financiële moeilijkheden gaven vijfduizend leden met hun leiders aan de oproep gehoor.

Wederom heeft de Paus het apostolaat der gewijde muziek en de samenwerking, om dit apostolaat te doen slagen, van harte gezegend. Daar zijn gezondheidstoestand het Hem nog niet toeliet, heeft de H. Vader niemand minder dan de Deken van het H. College, kardinaal Tisserant, verzocht de plechtige Mis in de Vaticaanse basiliek te celebreren en wel aan het Confessie-altaar, waaraan slechts de Vicarius Christi bij solemnele gelegenheden het H. Offer opdraagt. Naar voorschrift was het pauselijk stuk, waarin dit voorrecht verleend werd, gedurende de H. Mis bevestigd aan een der bronzen zuilen, die het baldakijn boven het pausaltaar schragen.

En de Romeinen, hoewel gewend aan bijzondere feiten en gebeurtenissen, waren bijzonder geboeid en geroerd bij het horen van de Pueri Cantores. Dit bleek uit de toeloop en appreciatie bij alle uitvoeringen. Of, zoals men hier kon lezen, in zinnen, die even welluidend zijn als in onze ogen barok: „Van de stemmen der kleine in het wit geklede engelen sprak heel Rome".

SURINAAMSE VOETBALSUCCESSEN

Paramaribo. — Het is Suriname ernst om met de komst van het Nederlandse Bondselftal een zo goed mogelijk figuur te slaan. Zo trad het Surinaamse elftal, waarin tal van jeugdige gezichten waren opgenomen, in het krijt tegen een combinatie van twee Braziliaanse ploegen, t.w. Tuna en Paisando. Het werd een aantrekkelijke wedstrijd waarin de Surinamers zegevierden met een verdiende 3—1 overwinning.

Kamer van Koophandel en Nijverheid.

AANMANING

Een ieder, die nog niet aan zijn verplichting overeenkomstig de desbetreffende wetsbepalingen tot het doen van opgaaf voor inschrijving in het Handelsregister der Kamer van alhier gevestigde zaken heeft voldaan, wordt hierbij NOGMAALS AANGEMAAND TEN SPOEDIGSTE ALSNOG daaraan te willen voldoen.

VAN ELKE WIJZIGING VAN HETGEEN IN HET HANDELSREGISTER IS INGESCHREVEN MOET VOORTS ONVERWIJLD (BINNEN 8 DAGEN) OPGAVE WORDEN GEDAAN.

De benodigde formulieren zijn kosteloos verkrijgbaar op het Secretariaat der Kamer.

Indien gewenst, verstrekt de Secretaris de nodige inlichtingen betreffende het invullen der formulieren, vergezeld van aanwijzingen als in het belang van het Handelsregister dienstig zullen worden geacht.

VERZUIM VAN DE HIERVOREN BEDOELDE OPGAVEN IS STRAFBAAR GESTELD.

De Secretaris

Het benutten van het hoornvlies van overledenen voor oog-patiënten

Binnen drie uur na overlijden moet operatie verricht worden

's-Gravenhage. — Stelt iemand het hoornvlies van zijn ogen ter beschikking om anderen, die tengevolge van beschadigingen in het hoornvlies niet kunnen zien, te helpen, dan is niet zozeer zijn bereidverklaring voor ons van belang, belangrijker is, dat zowel zijn verwanten als zijn behanhandelende geneesheer daarvan op de hoogte zijn, het hoornvlies moet namelijk binnen drie uur na het overlijden verwijderd zijn, waarna een patiënt, die op de wachtlijst staat, binnen 48 uur moet kunnen worden behandeld, aan een bepaling in het testament hebben wij derhalve niets.

Dat was wel een der belangrijkste aanwijzingen, welke dr. A.W. H. Mak van Waay van het Haagse Ooglijdersinstituut meende te kunnen geven in een bijeenkomst in het hoofdgebouw van het Rode Kruis aan de Prinsesgracht te 's-Gravenhage, waarin enkele journalisten mede aan de hand van een instructieve universiteitsfilm een beeld kregen van een hoornvliesoperatie en de mogelijkheden en vereisten ener transplantatie. Voorts waren er twee patiënten om te tonen wat bij hen met een transplantatie was bereikt.

Vroeger reeds heeft men getracht resultaten te bereiken met toepassing van glas, dierlijk hoornvlies en het slijmvlies van kippeneieren. Het bleek echter, dat men over menselijk hoornvlies moet beschikken. Anders dan in het buitenland, waar sectie andere mogelijkheden inhoudt, heeft het hoornvliescentrum van het Nederlandse Rode Kruis zich steeds op het standpunt gesteld, dat men hoornvliezen uitsluitend via legale weg moest trachten te verkrijgen vandaar dat de hierboven gegeven aanwijzing van zo groot belang is.

Het verwijderen geschiedt dusdanig aan het stoffelijk overschot, dat ook de verwanten de indruk kunnen behouden, dat er niets geschonden, maar integendeel iets gegeven is ten behoeve van een ander.

Wil een transplantatie voor de ontvanger nut hebben, dan is het noodzakelijk dat de camera of het „kiektoestel" van zijn of haar oog intact en efficiënt is. Bij de transplantatie wordt alleen een gedeelte ter grootte van de iris van iemand wiens hoornvlies door beschadiging of ontsteking troebel en ondoorzichtbaar is, vervangen door een zelfde maar helder deel van hoornvlies van een overledene, met het hoornvlies van de donor worden steeds twee patiënten geholpen, respectievelijk van elk een oog behandeld. Maatstaf is niet zozeer, dat er een of enige gezichtsverbetering intreedt, maar steeds de graad der bereikte gezichtsverbetering. Deze kan bij eerste operatie 50 tot 75 procent bedragen. Een tweede operatie kan nodig zijn.

Belangrijk in de bestrijding van vertroebeling der hoornvliezen is tegenwoordig ook het druppelmiddel cortison (andrison) dat in Nederland wordt vervaardigd.

Om de bovenomschreven redenen heeft het inrichten van een „ogenbank" zoals er beender- of bottenbanken voor beentransplantatie bestaan, geen nut. Hoornvliestransplantatiecentra zijn er thans in Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Groningen, Arnhem en Leiden.

De operaties worden voorts natuurlijk ook verricht in ooglijdersinstituten, over heel Nederland tot heden ruim 400. Er staan echter nog tal van patiënten op de wachtlijsten.

De betekenis der scheepsvaartmaatschappijen voor Amerika

Washington. — In een economische studie van het comité der Amerikaanse scheepvaartmaatschappijen wordt vastgesteld, dat het inkomen der Verenigde Staten uit hoofde van hun uitvoer per jaar ruim 15 Millioen dollar bedraagt.

Van de Amerikaanse productie van personen — en vrachtauto's werd in 1952 5 procent uitgevoerd. De totale uitvoer der Verenigde Staten van machines, voertuigen, metalen en koelkasten had in 1950 een waarde van ruim 6,3 millioen dollar.

Dagelijks wordt er in de Amerikaanse havens 418.000 ton materialen ter waarde van 42 millioen dollar aangevoerd. Het is moeilijk zich de positie van de Amerikaanse industrie zonder de invoer voor te stellen, zo merkt het comité het op.

De Amerikaanse fabrieken van vliegtuigen voor de burgerluchtvaart exporteerde in 1952 ruim een derde van haar productie.

De Amerikaanse landbouw heeft sedert het eind van de tweede wereldoorlog een derde van de tarweproductie, de helft van de katoenproductie en meer dan een vierde van de productie van tabak, gedroogde erwten, aardnotenolie en sojabonen uitgevoerd.

Duitse fakir vastte 81 dagen

De Duitse „fakir" Heros zag er niet rooskleurig uit toen men dezer dagen in een Antwerps café de glazen kist opende, waarin hij gedurende 81 dagen en 7 uur had verbleven zonder ook maar enig voedsel tot zich te nemen. Hij had echter zijn eigen record hongeren met een dag, twee uur en 31 minuten verbeterd en tegelijkertijd het record dat de Egyptenaar Reikhan onlangs te Rome vestigde.

In de 81 dagen en 7 uur, dat deze vrijwillige uithongering duurde, stelde Heros het slechts met spuitwater (zes flessen per dag) en sigaretten (vijf pakjes per dag), waarvan hem om de twee weken onder toezicht van een deurwaarder een nieuwe voorraad werd verstrekt. Aan belangstelling had hij geen gebrek, want het was steeds een waar defilé voor zijn glazen kist.

De Duitser, die bij het begin van zijn record-poging 80 kg. woog, was aan het einde van zijn vasten niet minder dan 35 kg. afgevallen en zo zwak, dat hij niet meer op zijn benen kon staan. Een geneesheer gaf hem dan ook de raad voorlopig in bed te blijven. Daar de „fakir" nog geen vast voedsel kan verdragen, zal hij voorlopig gevoed worden met verdunde melk. Bovendien krijgt hij inspuitingen met vitamines. Na het geneeskundig onderzoek werd Heros bedolven onder de bloemstukken, die hem door zijn talrijke geestdriftige bewonderaars en bewonderaarsters werden aangeboden.

Dit is de vierde record-verbetering van Heros. Het ziet er evenwel naar uit, dat hij binnenkort opnieuw zal moeten beginnen, want een echte Indische Fakir is thans te Rijssel bezig een nieuw record te vestigen.

Scheveningen. — Bij internationale bokswedstrijden te Scheveningen won Bep van Klaveren in het weltergewicht op punten van Santos Martin uit Nigerie.

Luik. — De Nederlandse Kikvorsen hebben het internationale waterpolotournooi van Luik gewonnen. Aan dit tournooi deden officieuze ploegen van Nederland, België, Frankrijk en Italië mee.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Ora infantil..
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Programma Antilljana.
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Zieken en zuigelingenzorg
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerd muziek
20.10 Sport reportage
20.15 Dansmuziek,
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek.
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 All Electric Sales
20.15 Sport
20.30 Peticiones
21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

18.37 Het Omroep orkest,
19.02 Nieuws
19.17 Met het Pierement op stap.
19.30 Ned. Kroniek o.a. Zwart op Wit.
19.40 Sonja Oosterman.
19.55 Sporjournaal.
20.10 Intermezzo.
20.18 In en uit den vreemde, praatje uit Berlijn
20.23 Voor de West o.a. met causerie van Elias.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

17.00 Voor onze kinderen
17.30 Voor de jarigen op de Antillen
17.45 Heinekens biri, Wrokoman prisiri
8.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids",
19.30 Een kwartier met Rens v. Dorth.
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.15 Cor de Groot, pianist.
20.45 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden.
21.25 Muziek en Sluiting.

G. GREIJN, Mohammed der Vrijgezellen

Grevenbicht is een allerbeminnelijkst tegen de Maas aangeschoven dorpje, niet zo ver verwijderd van Sittard. Het amusementsleven is er krachtig ontwikkeld, hetgeen moge blijken uit het feit, dat het op 2400 inwoners twee harmonieën en zes en twintig café's telt. Deze joyeuze omstandigheid zou overigens toch nimmer voldoende zijn om Grevenbicht al te zeer te doen opvallen tussen de andere Limburgse dorpen en dorpjes, waar iedereen nu eenmaal het goede leven zeer mint. Niettemin is de naam van het plaatsje sedert enige tijd wijd en zijd en over gans de aardbol bekend. Er werd over Grevenbicht geschreven in de „Daily Mirror" zo goed als in „Ici Paris", en zelfs Amerikaanse bladen kwamen er aan te pas. Men kan twisten over de vraag of zulks op zich zo'n onderscheiding betekent, maar wij willen maar duidelijk maken, hoezeer de naam Grevenbicht een internationale klank heeft gekregen; bijna net zo zeer als Amsterdam, Cannes en Davos. Dat heeft het dorp te danken aan zijn gemeentesecretaris, de heer G. Greijn, zoals onderhand wel alom bekend, de Mohammed der vrijgezellen. Wat overigens in het geheel niet beduidt, dat hij ook maar iets van de fanaticus heeft. Integendeel, de heer Greijn — geboren in Born, een plaatsje pal nabij Grevenbicht — is een rasechte Zuid-Limburger. Dat wil o.m. zeggen, dat hij de ernst des levens met een losse blijmoedigheid ondergaat en dat hij bij voorkeur problemen opwerpt, om in staat te zijn ze naderhand in alle hartelijkheid en met grote overtuiging te negeren.



De heer Greijn is dus de initiatiefnemer tot het Vrijgezellencongres, dat het vorig jaar September in Grevenbicht werd gehouden. Wij hebben al eerder in deze kolommen mogen uiteenzetten, hoe hij er destijds eigenlijk toe gekomen is. Kort samengevat ging het zó, dat de heer Greijn in Den Bosch van een terrasje af de plechtige feestelijkheden gadesloeg, die zich in Juli '53 afspeelden rondom het Maria-congres. En hij slaakte toen de verzuchting: „Wij, in Grevenbicht, moesten ook eens zo iets hebben". Hoe hij toen op de gedachte van een Vrijgezellencongres is gekomen, zal wel voor altijd in het duister gehuld blijven. Maar goed. Teruggekeerd in Grevenbicht ging de heer Greijn, bijgestaan door enkele geestdriftige dorpsgenoten, onmiddellijk krachtig aan het organiseren. En het Congres, u herinnert het zich nog, werd een daverend succes. Misschien zelfs iets té daverend. Het plaatsje aan de Maas werd bijna onder de voet gelopen door vrijgezellen en vrijgezellinnen, die boordevol enthousiasme uit alle windstreken van ons goede vaderland kwamen toestromen. En het kostte de heer Greijn en zijn metgezellen de grootste moeite om de geesten, die zij zelf hadden opgeroepen, te bezweren. Maar zij slaagden er in, dank zij hun niets ontziend optimisme.

De heer Greijn — omtrent zijn leeftijd doet hij liever geen beslissende onthullingen — is natuurlijk zelf vrijgezel. Hij is zelfs een typisch vrijgezel; zij het geen principiële. Hij is een typisch vrijgezel inzoverre hij alles b l ij f t verwachten van het huwelijk. En zijn gebrek aan een principiële in dezen blijkt hieruit, dat hij niet hardnekkig en bij voortduring het door Amor met rozenblaadjes bestrooid pad mijdt. De heer Greijn is een gezellige vrijgezel. En hij kan dat ook van ganser harte zijn, naarmate hij dieper beseft dat de vrijgezellenstaat nimmer een voltooide genoemd kan worden, zoals het vaderschap, en het moederschap. En daarom baart het hem enige zorg dat in Amsterdam kortgeleden een bloedserieuze Vrijgezellenbond is opgericht, die inmiddels naast „De Rechten van de mens", aparte „Rechten van de vrijgezel" in het leven schijnt te hebben geroepen en die zelfs speelt men de ietwat ridicule gedachte an een specifieke Vrijgezellenlijst voor de komende Kamerverkiezingen in 1956. Deze alle proporties uit het oog verliezende manier van doen tast de opzet van zijn Vrijgezellencongres aan. Dat congres, zo zegt de heer Greijn, moet een aardigheid blijven. Zij het een aardigheid met ernstige kanten. Het mag niet ontaarden in alleen maar een Carnaval.

De heer Greijn heeft, als goed Limburger, heel heldere denkbeelden waar het betreft het aangename met het nuttige te verenigen. Het ophanden zijnde tweede Vrijgezellencongres zal elke vrijgezel, hoe hij ook structureel in elkaar steekt, het zijne bieden. De serieuze, die — zoals de heer Greijn het zo kernachtig uitdrukt — „alleen maar koffie, thee, en limonade drinkt", zal zijn serieuzigheid krijgen; in de vorm van een weldoortimmerde lezing, desnoods met lichtbeelden. En de meer luchtig geaarde vrijgezel komt uiteraard volop aan zijn trekken. Maar voor allen gezamenlijk zullen het recht „mooie dagen" worden. Het serieuze en het amusante. De heer Greijn weet er alles van. Op gezette tijden stuurt hij 'n eerbiedig telegram aan de minister van Financiën om Zijne Excellentie er op te attenderen, dat de belasting voor Vrijgezellen nog steeds te hoog is en meteen daarna vat hij een biertje op de afloop, waarvan hij wel weet, dat hij toch niet goed zal zijn.

En inmiddels is de heer G. Greijn dan een man van wereldvermaardheid geworden. Hij ontvangt geregeld honderden brieven uit verre streken; uit België, Frankrijk, Engeland en zelfs uit Australië en Canada. Ontroerende brieven, larmoyante brieven, brutale brieven, sentimentele brieven, zakelijke brieven en kolderbrieven. „G. Greijn, Grevenbicht", dat is een moderne variant op „Boerhaave, Nederland". Hij leest ze allemaal; en wanneer dát nuttig en noodzakelijk is, beantwoordt hij ze ook. Er zijn epistels bij van bijzonder eenzamen, die hem smeken hem (haar) uit het isolement te helpen verlossen. Maar hij toont ons ook een brief van een vastberaden Parisienne, die te kennen geeft, dat zij over „des idées larges" beschikt, „comme tous les Français".

Natuurlijk, die overweldigende en wijdvertakte belangstelling voor het Vrijgezellencongres vindt haar oorzaak voor een goed doel in een collectief smachten naar de vervulling van „Het Levensgeluk". De heer Greijn steekt dat niet onder stoelen of banken. „Allicht komen er huwelijken ván," zegt hij en hij glimlacht vertederd bij die uitspraak. Want, wij zeiden het reeds, de heer Greijn is een typisch vrijgezel. En een vrijgezel met tal van ambities en hobbies. Eén er van is de politiek; wás de politiek. Want na zes jaar zitting te hebben gehad in de Provinciale Staten van Limburg, is hij tot de ontdekking gekomen, dat deze tak van maatschappelijke bedrijvigheid hem toch niet zo bijster ligt; hij wil namelijk zo graag een eerlijk man blijven. De heer Greijn is dol op de voetbalsport, om eens iets heel anders te noemen. In zijn tijd wás hij een groot keeper, die zelfs een keer werd geroepen om in een wedstrijd van het Limburgs Elftal tegen Oost-Vlaanderen het Nederlandse heiligdom te bewaken. En tot op heden is hij 'n enthousiast supporter bij Interland-wedstrijden. Het belcanto (Gigli) aanbidt hij en hij mag graag een historische roman, bijvoorbeeld over Napoleon, lezen. Maar in de film heeft hij weinig vertrouwen meer, sinds hij heeft gezien hoe het toeging bij de opnamen van „The true en the brave" die onlangs in Zuid-Limburg werden gemaakt. „Ik had altijd gedacht dat het er spontaan toe ging bij de film; maar van de poppenkast, die ik toen heb gezien, houd ik helemaal niet. En ik ga sindsdien dan ook helemaal niet meer naar de bioscoop", zegt hij.

Dat is de heer Greijn: het zal spontaan wezen of het zal niet wezen. Een gelukkig onbevooroordeeld man, deze vrijgezel no 1. Daarom mag u zich er ook beslist niet over verbazen, als hij tezijnertijd betrokken zou blijken te zijn bij het arrangeren van een Congres voor Jonggehuwden.

Ook P.S.V. kampioen

Tweemaal Eindhoven!

's-Gravenhage. — De uitslagen van de gisteren voor de eerste klasse der KNVB gespeelde voetbalwedstrijden luiden:

Afdeling A: Heracles — NEC 0-1; RCH — Ajax 3—3; Elinkwijk — Leeuwarden 4—3; Zwolse Boys — Stormvogels 0—6; DWS — Enschedese Boys 3—0; Haarlem — Oosterparkers 2-0; Wageningen — Be Quick 5-2.

(Ajax en DWS moeten een beslissingswedstrijd spelen).

Afdeling B: Heerenveen — Enschede 0-3; 't Gooi — Volewijckers 0—3; VSV — EDO 4-2; Rigtersbleek — DOS 2-3; Blauw-Wit — Go-Ahead 2-5; Vitesse — Sneek 2-0; Sneek moet degraderen; GVAV — AGOVV 6-1.

Afdeling C: Xerxes — HBS 2-1; VSV — SVV 2-1; Bleijerheide — Brabantia 4-2; Longa — VVH 0-5; Emma — NAC 5-2; PSV — Sparta 5-1 (PSV kampioen); BVV — Sittardia 3-2.

Afdeling D: Feijenoord — Willem II 5-0; Eindhoven — EBOH 1-4; Limburgia — RBC 1-2; DHC — Juliana 1-3; Hermes — NOAD 6-0; ADO — Excelsior 3-1; Maurits — MVV 0-4.

De standen zien er thans als volgt uit:

AFDELING A:

Ajax	26	37
D.W.S.	26	37
Haarlem	26	35
N.E.C.	26	33
Stormvogels	26	31
Wageningen	26	29
Elinkwijk	26	26
Enschedese Boys	26	25
Leeuwarden	26	24
Heracles	26	21
Be Quick	26	20
Zwolse Boys	26	18
R.C.H.	26	15
Oosterparkers	26	13

AFDELING B:

D.O.S.	26	39
V.S.V.	26	36
Go Ahead	26	30
Blauw Wit	26	28
Volewijckers	26	28
Rigtersbleek	26	26
Vitesse	25	26
A.G.O.V.V.	26	24
G.V.A.V.	25	24
E.D.O.	26	23
Heerenveen	26	22
Enschede	26	21
Sneek	26	19
't Gooi	26	16

AFDELING C.:

P.S.V. (kampioen)	26	38
Sparta	26	37
Emma	26	37
V.V.V.	26	36
SVV	26	28
B.V.V.	26	26
Bleijerheide	26	24
Sittardia	26	24
Xerxes	26	24
N.A.C.	26	22
Longa	26	21
Brabantia	26	20
V.V.H.'16	26	16
H.B.S.	26	11

AFDELING D.:

Eindhoven	26	41
Willem 2	26	38
E.B.O.H.	26	35
Hermes D.V.S.	25	33
Feijenoord	26	30
NOAD	26	28
Juliana	26	27
Excelsior	26	24
R.B.C.	26	24
ADO	25	23
M.V.V.	26	23
Limburgia	26	17
Maurits	26	10
D.H.C.	26	9

De RCA-fabriek in de Amerikaanse staat Indiana produceert thans 500 kleurenontvangers voor TV per week.

Voetbalclubs in Hamburg leggen botje bij botje voor een televisie-ontvanger om straks de wereldkampioenschappen in Zwitserland te kunnen zien.

EINDHOVEN, DOS EN PSV AFDELINGSKAMPIOEN

Kwaadwilligheid bij strijd om de wielertitel

Drie van de vier voetbalkampioenen die straks zullen strijden om de landstitel, zijn dan thans bekend. P.S.V. behaalde door een fikse 5—1 zege op concurrent Sparta de eindstreep. Eindhoven prolongeerde zijn titel van vorig seizoen in afdeling D en in afdeling B eindigde D.O.S. voor het eerst in zijn bestaan op de hoogste plaats. Er bestond overigens nauwelijks twijfel meer, of deze twee laatsten zouden het wel halen, maar voor V.S.V., dat enkele maanden geleden vrijwel onaantastbaar scheen, doch nadien begon te verliezen, betekende dit toch wel een grote teleurstelling. Eens te meer is echter gebleken, dat vogeltjes, die te vroeg zingen, voor de poes zijn. In voetbaltaal betekent dit, dat clubs, die te snel in vorm komen in de competitie, doorgaans een inzinking krijgen, juist als er om gaat een beslissing te forceren.

Door de overwinning van de Philips-mensen heeft de Lichtstad Eindhoven thans twee kampioenen gekregen. Een prestatie, die niet licht door een andere provinciestad overtroffen zal worden.

Vast staat eveneens, dat Amsterdam een kampioen zal kunnen huldigen. Ajax had het reeds kunnen zijn, maar de Ajaxieden zijn een beetje van slag en bleven dit tot en met de laatste wedstrijd, die in een draw tegen R.C.H. eindigde. Daar D.W.S. haar laatste ontmoeting won, is deze hoofdstedelijke club met een gelijk aantal punten als Ajax geëindigd en zal er een beslissingswedstrijd noodzakelijk zijn.

En nu wij het toch over voetbal hebben: Het fameuze Hongaarse elftal heeft onder de naam Boedapest in het Olympisch Stadion gespeeld tegen Amsterdam en gewonnen met 1—4. Er waren 55.000 hongerigen naar goed voetbal op de tribunes, maar slechts weinigen gevoelden zich na afloop bevredigend. De Hongaren maakten er, gelijk wij reeds voorspelden, een trainingspartijtje van en de Amsterdammers, aangevuld met o.a. doelman Kraak, vochten als leeuwen. Zij wierpen zich met ware doodsverachting voor de voeten van de beroemde Hongaren en deze schrokken daar wel een beetje van, zodat zij liever de bal aan een tegenstander lieten dan een beenblessure te riskeren.

Er zijn nu zo langzamerhand al zeer vele ploegen uit het buitenland hier geweest voor wat men dan pleegt te noemen een demonstratie. Vaak zelfs wonnen de Nederlanders van tegenpartijen, die tienmaal sterker zouden zijn geweest, zo zij werkelijk op volle kracht hadden gespeeld. En nu hebben wij iets merkwaardigs geconstateerd. Als voorbeeld moge dienen het Engelse Middlesborough, dat een paar jaar geleden op de nominatie stond kampioen van de League te worden. Het trapte lusteloos een balletje tegen het Nederlands Elftal en de befaamde Mannion was niet te herkennen. Het verloor en terug in eigen land verloor het andermaal. Het verloor zovele wedstrijden, dat het geen kampioen werd. En nu willen wij niet zo ver gaan te beweren, dat het een gevolg daarvan is, maar het doet toch wel wonderlijk aan, dat Middlesborough thans naar de tweede divisie is gedegradeerd!

Wij zouden meer van die voorbeelden kunnen aanhalen en het is ons duidelijk geworden, dat men niet ongestraft de voetbalsport geweld kan aandoen. Want dat doet men, als men spreekt van „demonstraties" en van „oefenpartijen". Het voetbalspel heeft nu eenmaal de prikkel nodig van de echte wedstrijd om te kunnen gedijen en zich te kunnen ontwikkelen. Demonstraties en oefenpartijen zijn voor de goede speler een groot gevaar, omdat hij daarbij zo gemakkelijk kan uitblinken en ook zo gauw tevreden kan zijn over zichzelf. Zo raakte de grote Puskas te Amsterdam geen enkele bal met de rechtervoet. De gehele avond gebruikte hij alleen het linkerbeen, zuiver als oefening. Maar al ging het ook nog zo best, wie geeft hem enige garantie, dat hij hetzelfde zal kunnen in een wedstrijd tegen een gelijkwaardige tegenstander?

Men moet hier maar eens aan denken, als straks in Zwitserland de strijd begint om de wereldtitel. Want wij hebben zo'n idee, vooral nu de Hongaren ook nog tegen Luxemburg gaan „oefenen", dat zij bij dat wereldkampioenschap voor onaangename verrassingen zullen komen te staan!

Over zulke verrassingen gesproken en wat men noemt „the glorious uncertainty of the game", die vooral voor voetbal geldt. De nationale ploeg van Zuid-Slavië verloor te Zagreb

Nederlandse Sportbrief

met liefst 0—2 van België, maar won met 1—0 van Engeland. En men weet, hoezeer de Engelsen er na hun nederlaag tegen de Hongaren het mes in hebben gezet en hebben gezocht naar verjonging van hun elftal. De elf te Zagreb behoorden tot de veertig spelers, die Engeland heeft opgegeven voor het wereldkampioenschap. Geen hoopvol begin derhalve. Maar een beste kans, dat de veertig-jarige Stanley Matthews straks toch weer zal worden herkozen!

Sinds in 1937 de Cauberg te Valkenburg werd aangewezen als centrum van het parcours, waar de strijd om het nationale wielerkampioenschap voor beroepsrenners moest worden verreden, heeft men er nog niet zo'n merkwaardige titelstrijd beleefd als deze keer.

Er ontstonden vooral voor enkele jongeren grote belangen bij het spel. Groter nog dan alleen het kampioenschap. Want het ging er voor hen om zich een plaats te verwerven in de ploeg, die in Juli de Tour de France zal rijden.

De meeste jongeren hebben de kans om zich te onderscheiden niet gekregen. Er sloop in de ochtenduren een onbekend gebleven iemand door het St. Jansbos, waar de renners later achttien malen een scherpe afdaling moesten maken. Was het bij sluipen gebleven, dan zou dat natuurlijk helemaal niet erg zijn geweest, maar die onbekende maakte dezelfde gebaren als de landman, die zaaiend voortstapt. En hij zaaide links en rechts punaises op de weg....

Men ontdekte dit kort voor het startschot werd gelost voor de 54 deelnemers aan dat kampioenschap en men bond de renners op het hart op dat stuk weg uitsluitend links te gaan rijden en niet rechts. En toen die 54 renners gezamenlijk aan de eerste afdaling begonnen, herinnerde een hunner zich plotseling die waarschuwing. Hij gooide zijn stuur om, kwam in aanraking met een andere renner en toen stegen er uit dat bos geluiden op van kreten en gerinkel van botsende en vallende fietsen. Zes renners kregen als gevolg van de massale valpartij de leiding. Een stuk of elf anderen konden hun karretje weer bestijgen en de strijd voortzetten. Zo ontstond er een groep van zeventien renners na de eerste van de achttien ronden van elf kilometer!

Die titelstrijd mislukte volkomen en werd een afvalrace zonder veel animo. Er bleven er vier over, die het in de eindsprint moesten uitvechten, te weten Wim van Est, Wout Wagtmans, Gerrit Voorting en diens jongere broer Adri. Vier man van de Tourploeg van vorig jaar, drie helpers plus een knecht, genaamd Adri Voorting. De drie bazen keken elkaar argwanend op het laatste rechte stuk weg naar de finish en daarvan profiteerde de 23-jarige Adri. Hij maakte er een lange spurt van en won. En bijna was broer Gerrit nog tweede geworden, maar hij kwam bij Wagtmans ongeveer een banddikte tekort....

In de hoofdsteden van vrijwel alle landen werd het zestigjarig bestaan gevierd van het Internationale Olympisch Comité. Het NOC deed zulks in Den Haag in de vorm van een sportcongres en het mocht zich daarbij verheugen in de belangstelling van Prins Bernhard en van minister Luns. De minister zeide daarbij openlijk, misschien wel omdat hij juist was teruggekeerd van de conferentie te Genève, dat de betekenis van de Olympische Spelen voor de verbroedering der volkeren veel groter is dan van alle conferenties van staatslieden!

De bedoeling van het NOC met dat congres was de Nederlandse sportwereld wakker te schudden en tot nieuwe activiteit te brengen. Er werden inleidingen gehouden over training en over de waarde van de topprestatie en het NOC hoopte, dat deze inleidingen een leidraad zouden worden voor de bestuurderen van de sportbonden. In feite moesten zij een aansluiting vormen op hetgeen de voorzitter van het NOC, dr Linthorst Homan, onlangs te berde heeft gebracht en waarmede hij een aardig knuppeltje in het hoenderhok had geworpen. Jammer genoeg echter waren het twee figuren uit de wereld van de lichamelijke opvoeding, die voor het houden van deze inleidingen werden aangezocht. En al spraken zij duidelijke taal, toch ontbrak hierbij het woord van de deskundige op sportgebied. En als men nu weet, dat er ten onzent een diepe kloof bestaat tussen de leraren lichamelijke opvoeding en de sportleiders, dan is het zonder meer duidelijk, dat de resultaten van dit congres, hoe goed ook bedoeld, voor de sportwereld nihil zullen zijn. En dat is heel jammer!

B. M. Schilperoort

AGENDA

WEST-END
7 en 9 p.m. „Bwana devil"

CINELANDIA
7 en 9 p.m. „*Cuando llevanta la niebla*"

ROXY
7 en 9 p.m. „*Allen zijn wij moordenaars*"

CARIBE
8 uur p.m. „*Reap the wild wind*"

REX
8 uur p.m. „*La bestia magnifica*"

ROYAL
8 uur p.m. „*Untamed frontier*"

SUFFISANT THEATER
„*City across the river*"

APOTHEKEN

De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door *Botica Nueva* De Ruyterkade, tel. 2838 en *Botica Americana* Breedestr. 159 (O.), tel. 3636.

WIT GELE KRUIS

De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster v. Witmarschen, Niewindstraat 22 A, tel. 3773.